

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ 1/2487 (วิสามัญ) สมัย 2 ชุดที่ 8
วันที่ 1 พฤศจิกายน พุทธศักราช 2487
กระทรวงมหาดไทย
เริ่มประชุมเวลา 14.12 นาฬิกา

ประธานสภาฯ : วันที่ 1 ธันวาคมการประชุม 126 คน เป็นองค์ประชุมแล้ว
ข้าพเจ้าขอเปิดประชุมต่อไป ข้าพเจ้ามีเรื่องที่จะแจ้งให้ท่านทราบเรื่องหนึ่ง คือมี
พระราชกฤษฎีกาเรียกประชุมวิสามัญแห่งสภาผู้แทนราษฎร พุทธศักราช 2487 มีกำหนด
ต่อไปนี้

พระราชกฤษฎีกา
เรียกประชุมวิสามัญแห่งสภาผู้แทนราษฎร
พุทธศักราช 2487

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอภัยพร
ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร ลงวันที่ 1 สิงหาคม พุทธศักราช 2487)

ปรีดี พนมยงค์

ตราไว้ ณ วันที่ 20 ตุลาคม พุทธศักราช 2487
เป็นปีที่ 12 ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่ของพระราชดำริเห็นว่า เป็นการจำเป็นเพื่อประโยชน์แห่ง
สมควรมิฉะนั้นในการประชุมวิสามัญแห่งสภาผู้แทนราษฎรขึ้น
ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
อภัยอำนาจอคตตามความในมาตรา 61 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงในตรา
พระราชกฤษฎีกาเรียกประชุมวิสามัญแห่งสภาผู้แทนราษฎร ในวันที่ 1 พฤศจิกายน
พุทธศักราช 2487.

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

หลวง อภัยวงศ์
นายกรัฐมนตรี

ในวาระต่อไป ข้าพเจ้าได้รับหนังสือจากนายกรัชมณเฑียร มีความดังต่อไปนี้

รับ

ที่ ท.๒๑๑/๒๔๘๗

สำนักนายกรัชมณเฑียร

๓๑

ตุลาคม

๒๔๘๗

เรื่อง ขอรับความเห็นชอบในการแต่งตั้ง ก.พ.

จาก นายกรัชมณเฑียร

ถึง ประธานสภาผู้แทนราษฎร

ด้วยเลขราช คาร ก.พ. โดยแจ้งไปว่า ใ้มีการพิจารณาราชการพลเรือนของ
คุณวิจิตรไกรโกศลบรรณารักษ์กองการไปรษณีย์เกล้าฯ ด้วยความเห็นชอบของสภาผู้แทนราษฎร ให้
ตั้ง เมื่อวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๔๘๖ มีกำหนดระยะเวลา ๒ ปี ที่จะพ้นออกตามวาระใน
วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๔๘๗ เป็นต้นไปแล้ว

นายกรัชมณเฑียรจึงได้ประชุมปรึกษาดังมีใ้ความเห็นควร ขออนุญาตเพื่อของ
พระกรุณาโปรดเกล้าฯ ตั้งคุณวิจิตรไกรโกศลบรรณารักษ์ไปรษณีย์เกล้าฯ เป็นปลัดกองการราชการพลเรือน
ของกองวิจิตรไกรโกศลไป คือ

๑. พล.ต. พัน อมรวิสัยสรเดช
๒. พล.อ.ต. บุญ มหาสัมพันธ์ เวชยันตรังษี
๓. พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าวรวงศ์ไวยมาการ
๔. นายทองเย็น ทวีละเมียร
๕. นายทวี ศุภินสาร
๖. นายสลับ วีรเขียร
๗. นายอักษรณ สรีขำภัย

จึงเรียนมาเพื่อขอใ้โปรดเกล้าฯ เสนอสภาผู้แทนราษฎร เพื่อขอรับความเห็น
เห็นชอบตามความในมาตรา ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
พุทธศักราช ๒๔๘๖ และขอใ้สภาผู้แทนราษฎรปรึกษาเป็นเรื่องลับ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

ทวี นุชนอก

(นายทวี นุชนอก)

ผู้สั่งราชการแทนนายกรัชมณเฑียร

ลงชื่อแทน

นายทองม้วน ชัยชากร (มหาสารคาม) : เรื่องขอความเห็นชอบเกี่ยว
 กิจการทั้ง ก.พ. นี้ ผู้รู้ให้ถือว่าเป็นเรื่องดี แต่ใครที่วางใจไม่ตั้งใจในเรื่อง
 เห็นชอบหรือไม่เห็นชอบ แต่สงสัยในข้อที่ว่า เรื่องนี้เป็นเรื่องดี แต่เหตุใดทำไม
 จึงประกาศในทางหนังสือพิมพ์ว่าทั้ง ก.พ. ใครจะตั้งข้อสงสัย

ประธานสภาฯ : การที่รัฐบาลท่านจะส่งไป ให้ท่านนายกรัฐมนตรีจะส่ง
 ไปทางหนังสือพิมพ์ก็ เป็นคนละเรื่อง แต่เรื่องที่จะบรรจุในระเบียบที่สภา
 ก็เคยพิจารณามาเพราะเกี่ยวกับส่วนตัวข้าราชการ เรื่องนี้ผู้มีเกียรติก็ทราบในเรื่อง
 เห็นด้วยไม่เห็นด้วยก็ศึกษาของทางผู้ที่ได้รับค่าแรงเป็นเงินเดือน ก.พ. ดูไม่เป็นการสมควร
 ไรกันอื่นใดอื่น เพราะเกี่ยวถึงเกียรติยศของบุคคลเหล่านี้ ท่านจะตั้งข้อสงสัย
 ข้าราชการของตนเอง เพราะเรื่องมีทางสภาในที่ประชุม

นายถ้ำ จำรัส เอนทร์ (นครราชสีมา) : รัฐบาลได้ทำเรื่องสำคัญเข้ามา
 สู่สภาแห่งชาติ เพื่อขอความเห็นชอบจากสภาฯ เรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญ เพราะ
 ความเป็นอยู่ของข้าราชการทุกกระทรวงทบวงกรมกัน คือเงินค่าจ้างในข้าราชการ
 ทั่วประเทศและข้าราชการทุกกระทรวงทบวงกรมอยู่ด้วยความเดือดร้อน เมื่อเห็นเช่นนี้ ถ้าว
 ใจของคณะรัฐมนตรี ก.พ. สามารถหาว่าท่านประธานได้ว่าเป็นข้าราชการ ข้าราชการ
 ในความที่เห็นคุณทรราชผู้ใดซึ่งใจดีมีการที่มาหลายครั้งหลายคราแล้ว โดยเฉพาะ
 ในใจที่เห็นว่าไม่ไรคดี ความจริงใจของข้าพเจ้าจะใคร่ขอออกมากล่าวว่า ขาม
 ก่อนนี้เห็นมาจะขอเรียนถามว่า กิจการงานที่กล่าวมาแล้วนี้ จะใช้เงินโดย
 รัฐบาลข้าราชการทุกกระทรวงทบวงกรมโดยวิธีการอย่างไรวิธีใช้เงินโดยที่คณะ
 ข้าราชการพลเรือนโดยที่เห็นมาแล้วมีวิธีที่เงินโดยที่รัฐบาลใด ขอไว้ขยาย
 ชี้แจงเพื่อจะได้รับความเห็นชอบพร้อมด้วย กาย วาจา ใจ อันนี้เพราะความจำเป็น
 ของข้าราชการได้รับความไม่แน่นอนในค่าจ้าง ๆ กัน จึงมีวาทะที่เห็นใจ ข้าราชการ
 คณะใหม่ใส่ใจความค่าที่ข้าพเจ้าอภิปรายนี้ ความจำเป็นของข้าราชการพลเรือนข้าราชการ

การ กล่าวโดยนิตินัยทั้งสามภูมิภาคและพหุในระหว่างสงครามจะเป็นผู้กำหนดให้
 หนึ่งเห็นเป็นสุขได้ เพราะท่านบริหารงานไม่ได้โดยอาศัยความเป็นธรรมของกิจการที่เรา
 ตั้งใหม่ เพราะฉะนั้นข้อได้โปรดได้หรือมาตกลงว่าจะใช้นโยบายการบริหารข้าราชการ

นายกรัตมนตรี : คณะกรรมการที่ไม่มีนโยบายที่จะบริหาร คือต้องบริหาร

ตามพระราชนิพนธ์ที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ระเบียบข้าราชการพลเรือน ซึ่งสภาฯ นี้ได้รับรองไปแล้ว
 การที่เรามีพระราชนิพนธ์ระเบียบข้าราชการพลเรือนนั้น ก็โดยมีนโยบายตั้งแต่รับมา
 โหม ๆ มาแล้ว ทั้งที่เราไม่มีเจตนา ก็เพื่อความเหมาะสมแก่ข้าราชการที่ได้รับราชการ
 ขาด และเมื่อเราจะให้เป็นอันหนึ่ง ก็จึงไม่มีพระราชนิพนธ์เกี่ยวกับข้าราชการ
 พลเรือนนั้น โดยมีกิจการที่จะสอดคล้องความประเสริฐที่จะลงโทษคน ที่จะอะไรทำอะไร
 นี้ และกิจการชุดนี้เท่าที่รับขาดเลือกมาที่รู้สึกว่าจะมันแต่เป็นสิ่งที่คนของ และผู้ที่เคย
 ความก้าวหน้าที่ดี ๆ มาแล้ว เคยได้รับความไว้วางใจจากประชาชน และมีคุณความดี
 มาแล้ว ก็ได้ตั้งไป ทั้งนี้ก็เพื่อความมั่นใจแก่ข้าราชการทั่วไป จึงได้เสนอรายงาน
 คณะกรรมการมาตามพระราชนิพนธ์ที่ว่า ท่านเห็นด้วยกับรับขาดหรือไม่ว่า ท่านเห็นว่าสมควร
 หรือไม่สมควร ถ้าไม่สมควรเราก็เปลี่ยน

14. 23 น.

นายถน แสงสรระดี (ขอนแก่น) : ตามข้อเขียนที่สภาฯ นี้เคยพิมพ์ขึ้นมา
 ในการเสนอความชอบในการตั้งกรรมการ ก.พ. นั้น สภาฯ นี้ไม่เคยจะได้มีประวัติ
 แยกที่จะพูดถึงตามระเบียบแล้ว ในคณะที่สภาฯ นี้เน้นในความเห็นชอบ สภาฯ นี้ยอม
 ชงไว้ซึ่งสิทธิในการที่จะอภิปรายเพื่อขอความเข้าใจ หรือเพื่อความเข้าใจอันดีกับรับขาด
 ในคณะที่ท่านนายกรัตมนตรีแปลประธาน ก.พ. ข้าพเจ้ามีความข้องใจ ซึ่งหากจะ
 เรียบความ ในการที่เรียบความนี้ก็ได้เห็นการปฏิบัติงานของ ก.พ. ที่แล้ว ๆ มาเป็น
 เป็นข้าราชการทั้งหลายซึ่งอยู่ในความครอบงำของ ก.พ. นั้น ได้พากันร้องเรียนอัน
 มาว่า ไม่ได้มีความเป็นธรรม ท่านนายถนได้แสดงเจตนาที่ต่อสภาฯ นี้ว่า การตั้ง

ก.พ. ซึ่งมีทั้งความปรองดองจะปรองดองความเปลี่ยนแปลงในราชการ ทั้งทั้งวง
 ความเปลี่ยนแปลงในหมู่นาย ข้าพเจ้าขอชี้แจงอย่างหนึ่งอย่างหนึ่ง เช่นสมมติ
 ว่าสิทธิในการเข้ารับราชการ ซึ่งอยู่ในความครอบงำของ ก.พ. พยายามที่จะ ก.พ.
 เลขออกกวดไหวราชการซึ่งมีวิชาชีพพิเศษก็ได้รับเงินเพิ่มขึ้นพิเศษ สมมติว่า/ก
~~และ~~ผู้สำเร็จการศึกษาบัณฑิต หรือผู้สำเร็จวิชาอื่น ๆ ที่ได้รับปริญญาจาก
 มูลนิธิมหาวิทยาลัย (154-พ.ร.บ. 6 ม.ร.ว.) ตามที่รื้อบาลเสนอมาก็ไม่มีเงินเพิ่มพิเศษเป็นค่าวิชา
 แต่ยังมีอีกมหาวิทยาลัยหนึ่ง เช่นมหาวิทยาลัยวิชาธรรมศาสตร์และราชบัณฑิตยสถาน แม้
 ว่าผู้สำเร็จจะได้อายุงานศึกษาวิชาที่พิเศษกว่า ^{10%} ~~วิชา~~ ศึกษาศาสตร์- ศึกษาศาสตร์ หรือ
 ศึกษาศาสตร์บัณฑิต ซึ่งอับแล้วแต่ใช้วิชาชีพ สมมติว่าที่อาจารย์มหาวิทยาลัยหนึ่งเข้า
 ราชการในกรมอื่นใด หรือสายในกระทรวงยุติธรรม ซึ่งเบญจกิติการซึ่งใช้วิชาชีพในทาง
 ศึกษาศาสตร์พิเศษเฉพาะเช่นนี้แล้ว รื้อบาลหรือ ก.พ. มาให้ว่างออกได้เงินเพิ่มพิเศษเช่น
 เดียวกับผู้ที่มีวิชาชีพอย่างอื่น ๆ ไม่ มีแสดงให้เห็นว่าความไม่เปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นใน
 ก.พ. ที่แล้ว ๆ มาได้กระทำ นอกจากความไม่เปลี่ยนแปลงเช่นนี้ที่ยังมีอีก
 ประเด็นมาก ซึ่งข้าพเจ้าไม่ประสงค์ที่จะอภิปรายในที่นี้ จึงใคร่ขอรับนโยบายของรื้อบาล
 ในขณะที่ยานหากรื้อบาลหรือประธานกรรมการ ก.พ. ว่าจะส่งเสริมประการใด

นายกรื้อมนตรี : ข้าพเจ้าได้เรียนแล้วว่า เราตั้งคนเพื่อพยายาม
 เสียดูเพื่อจะให้ความเปลี่ยนแปลง แต่ความเปลี่ยนแปลงที่ข้าพเจ้าชี้แจงที่ ข้าพเจ้าเอง
 ก็เคยปรารถนา ^{เรื่อง} ~~เรื่อง~~ เหมือนกันในเรื่อง ก.พ. หรือเรื่องอะไรก็ตาม แต่
 ว่างรื้อบาลก็ต้องปรับปรุง ไม่ใช่เรื่องตัวกันการ เช่นเรื่องการปรับปรุงระเบียบ
 การของกระทรวงมหาดไทยหรือกระทรวงมหาดไทย ~~ไม่~~ ~~เรื่อง~~ และสิ่งของ ก.พ. ซึ่งเวลา
 นี้ก็ได้กระทำกันอยู่แล้ว

14.27 น.

นายโสภณ สุภชิต (ขอนแก่น) : ข้าพเจ้ามีความสนใจท่านเองเดียว
 กับกับท่านผู้แทนมหาสารคาม คือว่าสำหรับวันนี้เรามีการประชุมกัน แต่เรื่องก็ความจริง

รวม ดูเหมือนว่าจะเป็นเรื่องที่ใคร่ครวญกันว่า สำหรับคนที่มีหน้าที่ต้อง
 ตั้งใจดู เช่น ก.พ. และยิ่งกว่านั้นเจ้าหน้าที่ในด้านการต่างประเทศ
 ก.พ. เรื่องนี้ถูกกล่าวหาว่าร้ายชื่อบุคคลที่ได้รับแต่งตั้งนั้นไม่ใช่เรื่องดี
 ต่อมาปรากฏว่ามีความเห็นว่าสิ่งที่เราให้ไปเป็นเรื่องดี เพราะว่าเราได้อธิบายถึงหรือ
 ผลในเรื่องนี้แก่กรมของ ก.พ. และจากนั้นก็หมดภาระอันหนักหน่วงนั้น แล้วข้า
 ราชเจ้าเห็นว่าความโง่ของข้าพเจ้าที่ปรากฏให้เห็น ข้าพเจ้าจึงไม่ช่วย คือหมายความว่าเมื่อ
 ปรากฏว่าไม่เช่นนั้น ข้าพเจ้าก็คิดว่าทุกวันนี้ที่ข้าพเจ้าได้ไปรับหน้าที่
 สัก และเมื่อข้าพเจ้าไป ก.พ. แล้ว มาถึงที่ประชุมก็ของกล่าว กลับไม่รับเข้ามา

ที่ข้าพเจ้าได้ไปรับหน้าที่ มุขมนตรีก็จะเสียใจเสียใจ ข้าพเจ้าเองบางทีก็ถูก
 ปรากฏ ก.พ. ข้าพเจ้าก็ไม่รับ ผลก็คือที่ข้าพเจ้าคิดว่าความดี ซึ่งเป็นเรื่อง
 ของเราถึงส่วนหัวใจ เพราะฉะนั้นขอเรียนว่าข้าพเจ้าไม่รับเรื่องใด
 ว่าเป็นประโยชน์ และก่อนนั้นก็ว่าข้าพเจ้าเป็นเรื่องดี ข้าพเจ้าไม่รับ
 ว่าเป็นประโยชน์แล้วค่อยเป็นไป ข้าพเจ้าจึงจะยอม เพราะฉะนั้นข้าพเจ้า

เพราะฉะนั้น : ความที่ข้าพเจ้าไปความดีของข้าพเจ้าเอง ข้าพเจ้า
 การที่เปิดเผย เปิดเผยให้บุคคล และข้าพเจ้า ขอเรียนว่าข้าพเจ้าไม่รับ
 เพราะว่า ข้าพเจ้าไม่รับเกี่ยวกับส่วนหัวใจของข้าพเจ้า เพราะว่าข้าพเจ้าไม่รับ
 ข้าพเจ้า และข้าพเจ้าคิดว่าข้าพเจ้า เป็นคนไม่ตรง ข้าพเจ้าไม่รับ
 ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าไม่รับเกี่ยวกับส่วนหัวใจ เพราะว่าข้าพเจ้าไม่รับ
 ความดีเกี่ยวกับข้าพเจ้ามากกว่าข้าพเจ้า ขอเรียน

14.30 น.

ขอเรียน : ข้าพเจ้าขอเรียนว่าข้าพเจ้าไม่รับ
 ก.พ. มาถึงก็เป็นที่เข้าใจกันว่า ทางรัฐบาลมีความเห็นเรื่องนี้ แต่ใครที่จะเรียน
 รัฐบาลว่า คือเป็นที่เข้าใจกันโดยทั่วไปแล้วว่า เวลาที่เราจะจัดการของเราส่วนมาก
 ปรากฏว่าไม่รับกัน เป็นรัฐบาลที่รับส่วนมาก แต่ข้าพเจ้าไม่รับ

พบขง่ามีอะไร เหล่านี้ ที่รับมาจะตั้งบุคคลเหล่านี้ขึ้นมาควบคุมกัน บุคคลเหล่านี้มีนโยบาย
ที่จะชักพอกจะพำข้าราชการของเราให้ชั่วร้ายให้มีจิตใจของโรบ้างหรือไม่

นายถวิลมณตรี : ผมเข้าใจว่าท่านสมาชิกเข้าใจผิด คือว่าการที่จะชักพอก
ว่าข้าราชการคนใดควรจะใช้ออก หรือคนไหนถูกผสมคนเข้าอื่น อะไรเหล่านั้นเป็นหน้าที่
ของฝ่ายบริหารตั้งแต่หัวหน้าจนกระทั่งไป จนถึงอธิบดีและรัฐมนตรีชั้นพวกหนึ่ง แต่ก็มี
ซึ่งทั้งนี้หาใช่เป็นผู้ที่เบียดเบียนซึ่งกันและกัน ข้าราชการทั้งนี้ล้วนเข้าใจไม่ เป็นแต่เพียง
ว่า สมมติว่าข้าพเจ้าเป็นนายถวิลมณตรีอยากจะได้งานใครสักสองโหล่งเขา ที่นี้ไปถึง ก.พ.
ก.ท. บอกว่าเดินไปถือโหล่งมาเพื่อความยุติธรรมแก่ข้าราชการ เขาด้วย มีมีสอง
ทาง ทางที่หนึ่ง คือการลงโหล่งตั้งแต่หัวหน้าจนกระทั่งนายถวิลมณตรี แล้วนี้ไป
เหล่านี้เราก็จะตั้งระบัตริ์วังนอีกเหมือนกัน ที่พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว
ก.ท. จะใคร่รู้อาการลงโหล่งคือความแก่แก่เหตุการณ์หรือไม่ว่า เป็นพวกเดียวกัน
ลงโหล่งกันยอม ไม่ยอมกับโหล่ง และอีกอย่างหนึ่งการมีบุคคล แลก่อนท่านนั้นกันว่า ถ้า
เป็นพวกที่น้องถึงกับเอาเข้าไป ๆ ใจ มีความรู้หรือไม่มีความรู้ก็ช่าง ตอนหลังเราก็
ออกพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว เมื่อเราออกพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ก็โดยในความ
เสมอภาคเลย ไม่ต้องให้มีใคร เขียนหนังสือฝากถึงเขาน่า การที่หาทางนั้นเพื่อกันไม่
ให้เจ้าหน้าที่ต่าง ๆ นี้จะรับบุคคลเข้าทำงานโดยคณะกรรมการ โดยบุคคลใดก็ตามก็มีการ
ลอบยุแฉอีกทีหนึ่ง ไม่ใช่ว่ามีงานนี้ไปหาผู้ พยายาม เปิดดวงถูกหนอคนหน้ามัน หรือไป
แก่ข้าราชการ มีได้เป็นเช่นนั้น คือตัวที่ขนาดก็ผู้รับราชการของรัฐบาลนั้นเองจะต้อง
แก่

1/4 24. 35 น.

นายถวิล เรื่องกเสตร (นะเหิงเขว) : ความจริงไม่มีอะไร เรื่องนี้เกี่ยว
กับเรื่องขอมติจากสภาผู้แทนราษฎร และเกี่ยวกับกรม เชือกสังกิมถาร ก.ท. เมื่อเป็น
เช่นนี้ เห็นว่าในการที่จะพูดกันเช่นนี้ไม่มีเรื่องอะไรมากมายที่มีความเห็นชอบด้วยหรือ

ไม่ว่าคณะกรรมการเป็นแบบใดหรือไม่ดี เมื่อถึงที่สุดแล้ว เมื่อถึงแล้วก็อย่าอุปถัมภ์ เพราะ
จะกันแผนต่อความกรุณาต่อใจเราๆ ก็จะไม่อุปถัมภ์หรือไม่อุปถัมภ์

ประธานสภา ฯ : มีผู้ลงมติแล้ว ขอให้ประชุมวิสามัญ

นายฉ่ำ จำรัสเบทร (นครศรีธรรมราช) : ขอความกรุณาท่าน

ประธานสภา ฯ : ไม่ใช่ท่านพูดพอสมควรแล้ว

นายฉ่ำ จำรัสเบทร (นครศรีธรรมราช) : ขอความกรุณาท่าน

ประธานสภา ฯ : ไม่ใช่ ท่านพูดมาหนึ่งแล้ว

นายฉ่ำ จำรัสเบทร (นครศรีธรรมราช) : ขอความกรุณาท่านที่เคารพ

ประธานสภา ฯ : นั่งเก้าอี้ที่เก้าอี้ท่าน นั่ง นั่ง นั่ง

นายฉ่ำ จำรัสเบทร (นครศรีธรรมราช) : ขอความกรุณา สภาฯ จะได้

ข้าพเจ้าขออภิปราย

ประธานสภา ฯ : ไม่ใช่ นั่ง ๆ เก้าอี้ของนาย ข้าพเจ้าขยับแล้ว ก็

ข้าพเจ้าขยับ

นายฉ่ำ จำรัสเบทร (นครศรีธรรมราช) : ที่ ๆ ขออภิปรายแล้วไม่ให้

ท่านจะประหารชีวิตข้าพเจ้า ๆ ก็ขอยม

ประธานสภา ฯ : ไม่ใช่ท่าน ข้าพเจ้าเห็นด้วย สมแล้ว ท่านต้อง

นั่ง พูดไม่ได้ นั่งเก้าอี้ท่าน ตามข้อบังคับข้อ ๖๘ เมื่อได้มีรายพอสมควร ประธาน

สภาฯ มีอำนาจที่จะให้ลงมติ ข้าพเจ้าขอให้ประชุมวิสามัญ ผู้ใดเห็นความไม่ความเต็ม

ชอบความที่มีผู้เสนอมาก็ ขอให้ไปรจนกมือขึ้น

สมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภา ฯ : ผู้ที่ไม่เห็นด้วยไม่มี พระเจ้าขยับกัน แปลอีกว่าที่ประชุม

ในวาระที่ประชุมคณะกรรมการของสถาบันพระปกเกล้าเพื่อพิจารณาไป

ฉบับที่ ๑๖๖๓/๒๕๖๒ พ.ศ. ๒๕๖๒ เรื่องการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๓๖ บัญญัติ

รายงานกิจการของสภาผู้แทนราษฎรที่ได้กระทำในสมัยประชุม
สมัยสามัญ สมัยที่ 2 ชุดที่ 3 พ.ศ. 2487
(มีนาคม กรกฎาคม สิงหาคม กันยายน)

คดี

1. เรื่องที่ค้างมาจากสมัยประชุมสมัยสามัญ สมัยที่ 2 ชุดที่ 3 พ.ศ. 2486 มาเสนอใน
สมัยประชุมสมัยสามัญ สมัยที่ 2 ชุดที่ 3 พ.ศ. 2487 รวม 1 เรื่อง

ก. ของรัฐบาล

ข. ของสมาชิก

ร่างพระราชบัญญัติที่กลบเพราะรัฐบาลออก 1 ฉบับ

2. เรื่องที่ค้างมาจากสมัยประชุมสมัยวิสามัญ (ครั้งที่ 2) สมัยที่ 2 ชุดที่ 3 พ.ศ. 2486
มาเสนอในสมัยประชุมสมัยสามัญ สมัยที่ 2 ชุดที่ 3 พ.ศ. 2487 รวม 5 เรื่อง

ก. ของรัฐบาล

ร่างพระราชบัญญัติที่กลบเพราะรัฐบาลออก 4 ฉบับ

ข. ของสมาชิก

ร่างพระราชบัญญัติที่กลบเพราะรัฐบาลออก 1 ฉบับ

3. เรื่องที่ค้างจากกรรมาธิการสภาผู้แทนราษฎร ได้รับและเสนอในสมัยประชุมสมัยสามัญ
สมัยที่ 2 ชุดที่ 3 พ.ศ. 2487 รวม 111 เรื่อง

ก. ของรัฐบาล

1. ร่างพระราชบัญญัติสภาผู้แทนราษฎร ลงมติให้บรรดาสใช้แบบกฎหมาย 22 ฉบับ
2. ร่างพระราชบัญญัติสภาผู้แทนราษฎร พิจารณาไม่รับหลักการ 2 ฉบับ
3. ร่างพระราชบัญญัติที่กลบเพราะรัฐบาลออก 21 ฉบับ

4. ร่างพระราชบัญญัติที่ขอถอนใบ
- ก. ดอนใบที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร 2 ฉบับ
 - ข. ดอนใบก่อนเขาระเบียบวาระการประชุม 1 ฉบับ
5. ร่างพระราชบัญญัติที่ยังค้างพิจารณาที่กมธ.การ
6. ร่างพระราชบัญญัติที่ยังค้างพิจารณาในระเบียบวาระการประชุม 1 ฉบับ
7. ญัตติรับคำที่สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาแล้ว 2 ฉบับ

ข. ของสมาชิก

1. ร่างพระราชบัญญัติที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติให้ประกาศใช้แบบถาวร 2 ฉบับ
2. ร่างพระราชบัญญัติที่รัฐบาลขอรับใบพิจารณาพร้อมกับขอตั้งรัฐบาล 1 ฉบับ
3. ร่างพระราชบัญญัติที่ขอถอนใบ
- ก. ดอนใบที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร 3 ฉบับ
 - ข. ดอนใบก่อนเขาระเบียบวาระการประชุม 1 ฉบับ
4. ร่างพระราชบัญญัติที่ยังค้างพิจารณาที่กมธ.การ
5. ร่างพระราชบัญญัติที่ยังค้างพิจารณาในระเบียบวาระการประชุม 10 ฉบับ
6. ร่างพระราชบัญญัติที่ยังค้างที่สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร 13 ฉบับ
7. ร่างพระราชบัญญัติที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรสั่งให้ระงับไว้ 1 ฉบับ
8. ญัตติรับคำที่สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาแล้ว 13 ฉบับ
9. ญัตติรับคำที่ตกไปเพราะรัฐบาลลาออก 2 ฉบับ
10. ญัตติรับคำที่ขอถอนใบ
- ก. ดอนใบที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร 7 ฉบับ
 - ข. ดอนใบก่อนเขาระเบียบวาระการประชุม 2 ฉบับ
11. ญัตติรับคำที่ยังค้างพิจารณาในระเบียบวาระการประชุม 2 ฉบับ
12. ญัตติรับคำที่ยังค้างที่สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร 4 ฉบับ

กะตุ่ถำม

1. กะตุ่ถำมที่ควำงทอขมมำนเคตมยัถอน ๆ รวม	67	ฉบับ
(ก) ผู้คังกะตุ่ชอถอน	4	ฉบับ
(ถอนก่อนเขำระเมียบวำระ	4	ฉบับ
คือ (ถอนในทีบระขุม	—	ฉบับ
(ข) ทกใบเมื่อรัดบำนชกถอนจำออก	63	ฉบับ
2. กะตุ่ถำมที่สมำชิกคังถำมในสมัยสถำนถ 2487	234	ฉบับ
(ก) ผู้คังกะตุ่ชอถอน	12	ฉบับ
(ถอนก่อนเขำระเมียบวำระ	10	ฉบับ
คือ (ถอนในทีบระขุม	2	ฉบับ
(ข) บระขำนสถำน ๆ ไม้อุ่นถำต	21	ฉบับ
(ค) ทกใบเมื่อรัดบำนชกถอนจำออก	33	ฉบับ
(ง) รัดบำนชกถอนใช้ทกใบแล้ว	32	ฉบับ
คงคังทกใบ	130	ฉบับ

นายโสภณ สุทธิระ (ชอนแกม) : ก่อนที่ข้าพเจ้าจะอภิปรายก็ใคร่ขอความ
 กรุณาทำประชาชน ความจริงที่อภิปรายก็ บางที่ตามประชาชนจะเข้าใจผิดว่า ข้าพเจ้า
 อภิปรายข้าพเจ้าถูกเป็นการแสดงความซอซอซอ ความจริงข้าพเจ้าไม่ประสงค์จะว่าเรื่อง
 ได้เต็มมาครั้งหนึ่ง ก็พวกจะแสดงความคิดเห็นเพื่อ เปรียบเทียบต่อไปก็ด้วย คือตาม
 รายงานที่เจ้าหน้าที่เสนอมา เราจะเห็นว่าข้อความนั้นก็มากกว่าบางพระราชบัญญัติ
 ต่าง ๆ ใดสักไปเพราะปริมาณตามออกหลายประการ ข้าพเจ้ามีความประสงค์จะบอก
 การที่เจ้าหน้าที่เสนอไปเขาก็จะเปรียบเทียบ ๆ ไป เพราะการเขียนรูปก็ ข้าพเจ้าเอง
 ได้เคยอภิปรายมาแล้วว่า เมื่อใดที่การมาตามข้อบังคับนี้ ไม่ใช่มองกันโดยเสียที่ได้เห็น
 ข้อความไว้ว่า ข้อใด ๆ ที่เสนอเข้ามาในสภาฯ แม้ว่าจะยังไม่ได้รับการพิจารณาแล้วก็ดี
 หรืออะไรก็ตามในชั้นก็มาพิจารณาแล้วก็ดี นั้นจะต้องยกไป เพราะปริมาณออก เพราะ
 ฉะนั้นใคร่ขอเสนอให้สภาฯ ก็พิจารณาอีกครั้งหนึ่งว่าเราจะเอาอย่างไรกัน เพราะ
 ความข้อบังคับ 34 บอกแล้วว่า ข้อใด ๆ จะยกไป เพราะสภาฯ เปลี่ยนใหม่ แต่
 สภาฯ นี้ยังจะมีสมาชิกครั้งหนึ่งว่า ข้อใด ๆ ยกไปใหม่เมื่อปริมาณออกก็ได้ เพราะ
 ฉะนั้นขอได้กรุณาพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง เพื่อเปรียบเทียบจะได้ข้อบังคับ เพราะเหตุว่า
 เรายังเทียบด้อย ๆ ซึ่งถือเปรียบเทียบหรือข้อบังคับใหม่ก็ได้อีกว่า แม้ว่าจะใหม่
 จะถือว่าใหม่ แต่ที่ผู้กดยกมาหรือข้อบังคับไม่ได้

ประธานสภาฯ : เรื่องนี้เป็นเรื่องนอกประเด็น ที่ท่านจะพูดกันในเวลาที่
 และคราวก่อนท่านก็พูดมาแล้ว และที่ปร. ชุมก็ไม่เห็นด้วยตามความเห็นของท่าน ถ้า
 ท่านพูดไปประเด็นหลักประจำสัปดาห์ก็ของของของของของของมาก ถ้าท่านชี้คือ
 ข้าพเจ้าก็เสียใจและไม่สามารถอนุญาตให้ได้ เมื่อไม่มีผู้ที่มีความเห็นเป็นอย่างอื่น
 ข้าพเจ้าถือว่าที่ปร. ชุมก็อนุมัติ

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ประธานสภาฯ : ในวาระต่อไป กำหนดวันและเวลาประชุม ตามปกติ

ประชุมกันที่จะต้องมีสองครั้งสามครั้งก็ไม่สำคัญอะไร คือเพราะเหตุที่เราผู้เรื่องก็
พูดกันว่าในสมัยนี้ที่งานระหว่างไร มีอะไรบ้าง ความระหว่างไรเพียงไหน เราผู้
ด้วยกับทุกคนแล้ว งานแต่ละไร เพียงไร เราผู้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าความจะมี
อาชีพสองครั้งก็แล้ว เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอเสนออาชีพสองครั้ง วัชรวิสัยนี้ บ้านนา
มีใครเห็นสมควรความไปครอบครัวของ

มีสมาชิกบริวารของ

ประธานสภา ฯ : ข้าพเจ้าขอในที่ประชุมวิสัยนี้ ผู้ใดเห็นความมีวิ

ประชุมอาชีพสองครั้ง ขอได้ไปครอบครัวขึ้น

สมาชิกยกมือ 38 นาย

ประธานสภา ฯ : ผู้ใดเห็นความให้มีการประชุมอาชีพสองครั้ง ขอได้

ไปครอบครัวขึ้น

สมาชิกยกมือ 14 นาย

ประธานสภา ฯ : เพราะฉะนั้นวิสัยประชุม ที่ประชุมตกลง ให้มีอาชีพสอง

ครั้ง เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นแตกต่างอื่น ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมตกลง วัชรวิสัยนี้

ความเต็ม เวลา 14.00 นาฬิกา

ในวาระต่อไป ขอในที่ประชุมวิสัยนี้ ประธานสภา ฯ ความพร้อมกัน ชุด 50 กับสมาชิก

การสมมติ ประจำสภา มีสองชุด ชุดที่ 1 , 2, 3 ชุดละ 7 นาย ผู้ใดมีความเห็น
อย่างไร

ร.ท.ประจวบ มหาสิทธิ์ (อุตรธานี) : ในสมัยวิสัยนี้ขอตั้งถิ่นมาชิก

ชุดสามขึ้นมาแล้ว ทุกครั้งก็ขึ้นมา เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอเสนอในที่ตั้งถิ่นมาชิกสามชุด
ขึ้นแล้วแปลกับมาชิกการต่อไป

นายทองใหญ่ เอี่ยมบุญเอี่ยม (มหาบุรี) : ข้าพเจ้าขอเสนอให้เลือกตั้งถิ่นมาชิก

ใหม่ เพราะเหตุว่ามาชิกที่ตั้งอยู่ในสภา ฯ นี้หลาย ๆ ท่าน ยังไม่เคยแปลกับมาชิกการก็

มีสมาชิกพรรค

ประมาณ ๓ : ข้าพเจ้าขอใช้ประโยชน์จาก ผู้ใดเห็นสมควรให้ส่ง

สมาชิกพรรค ๓ ชุดที่ใดก็ได้ไปรวมกัน

สมาชิกพรรค ๔ นาย

ประมาณ ๓ : ผู้ใดเห็นว่าสมาชิกพรรคไปประจำภาค ๓ ชุด

ก็ให้ส่งไปรวมกัน

มีสมาชิกพรรค ๑๑ นาย

ประมาณ ๓ : เป็นลักษณะไม่ ใ้พรรคเพื่อไปขอใช้ทั้งสมาชิกพรรค

รวมงานการประชุม มีจำนวน ๑๒ นาย

นายโสภณ สุทธิ (รองนายก) : ขอเสนอผู้เพิ่ม

ประมาณ ๓ : ผู้ใดเห็นสมควรให้ข้าพเจ้าขอใช้ประโยชน์จาก ผู้ใดเห็น

สมควรให้ทั้งสมาชิกพรรคเพิ่มเป็นสามเพิ่ม ขอให้ไปรวมกัน

สมาชิกพรรคเป็นสามคน

ประมาณ ๓ : ผู้ใดไม่พอใจขอใช้ไปรวมกัน

สมาชิกพรรคสามคน

ประมาณ ๓ : ผู้ใดเห็นสมควรเป็นสามคน เป็นที่เห็นว่าให้ทั้งสมาชิกพรรค

เพิ่ม

ใ้พรรคเพื่อไป ข้าพเจ้าขอใช้ทั้งสมาชิกพรรคสามคนเกิดเป็นงานการ

ประชุมกัน มีจำนวน ๑๑ คน

นายสุธี โทณพวิ (รองนายก) : ขอเสนอผู้เพิ่ม

ประมาณ ๓ : ผู้ใดเห็นสมควรเป็นสามคน

ไม่มีสมาชิกพรรค

ประมาณ ๓ : เมื่อไม่มีผู้ใดเห็นสมควรเป็นสามคน ข้าพเจ้าเห็นว่า

ให้ประชุมกัน

ใบวางระท้อไปกระตุ้น กระพือขึ้นถึงของนายสุวิธ พิศาล เรื่องแก้ไข

ระเบียบการสอบสวนคดีปกครอง

นายสุวิธ พิศาล (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอถึงคณะกรรมการ

ว่า การละของมหาดไทยตั้งต่อไป เมื่อเกิดข้อพิพาทระหว่างราษฎรกับเจ้าหน้าที่ฝ่าย

ปกครอง รัฐบาลได้สั่งให้เจ้าหน้าที่ผู้ถูกกล่าวหาขึ้นเองเป็นผู้สอบสวนรายงาน ร้องทั้ง

ร้องรวมไม่ครบปรากฏสืบผู้ร้องแท้จริง ราษฎรก็มีปัญหาเรื่องระเบียบให้ ผู้แทนราษฎร

กลับเป็นผู้ต้องหาจากตนอพยโย บุงราษฎรได้กล่าวเรื่อง ผู้ทำผิดได้ความผิด

ความชอบ และขอยกโทษให้เป็นกรวดไป เหนือกว่าระเบียบที่กล่าวไว้

ร้องเรียนมานานแล้ว ขอขอร้องว่ารัฐบาลจะมีทางแก้ไขข้อบกพร่องและการสอบสวนขึ้น

สำนึก ไร้ความเป็นธรรมประการใดบ้างหรือไม่ เพื่อให้เป็นการสอดคล้องต่อกับนโยบาย

ข้อ 3 ของวิถีนาน

น.อ.บุง สุทธาสถิต ร.น. รมต.กระทรวงมหาดไทย : กระทรวง

มหาดไทยขอตอบว่า ระเบียบการสอบสวนเรื่องราวจึงอยู่เป็นนิจว่า การกล่าวโทษราชการ

การอื่นเกี่ยวกับราชการจะขึ้นกับคดีที่ผู้ถูกกล่าวหา ต้องตั้งผู้สอบสวนทุกเรื่อง การกล่าว

โทษราชการว่ากระทำการผิดวิสัยต้องปฏิบัติราชการ หรืออื่นที่ระเบียบกล่าว ราชการหรือ

และตามมติของ ก.จ. ผู้ต้องหาหรือผู้มีการให้กล่าวร้องเรียน เป็นเรื่องห้ามไม่ให้

มีการหรือเป็นผู้ดำเนินการสอบสวนเรื่องอื่น การสอบสวนผู้และตามมติที่

การสอบสวนตามประมวลวิธีพิจารณาความอาญา ระเบียบให้ โดยปกติปฏิบัติความยุติธรรม

โทษแก่ราษฎรผู้กล่าวโทษเจ้าหน้าที่เป็นอย่างไร หากเป็นการกล่าวโทษไม่ และกระทรวงมหาด

ไทยก็ได้สั่งเปลี่ยนหลักปฏิบัติโดยเคร่งครัด มีได้เคยกล่าวหาว่าเป็นการสอบสวน

คดีของตน ส่วนที่โทษกล่าวหาจะกล่าวในเรื่องดังกล่าวว่า นายอำเภอเมืองเชียงใหม่

มี เรื่องที่กระทรวงมหาดไทยได้แจ้งให้ผู้ถึงคณะกรรมการตามข้อ 3 ของใบการที่จะว่า เป็นการ

สอบสวนไปแล้วโดยเร็วยังไม่ได้ โดยหนังสือที่ 18006/2487 ลงวันที่ 30 สิงหาคม

นายสุวิชัย หิมนเสถ (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอถามต่อไปว่า ตามหนังสือ
ที่ถามอ้างมาถึงข้าพเจ้าที่ได้อ่านว่า ในการที่ข้าพเจ้าได้ส่งเรื่องเกี่ยวกับ
แก่ข้าพเจ้าได้คงจะดูตามวิญญูทัศน์ และวิธีที่ผู้จัดทำของเรื่องเรียนนั้นได้วาง
แผนมาเกือบปีแล้ว ทำไมเรื่องยังคงค้างอยู่ถึงเวลานี้

น.อ.บุ่ง สุธงศาตย์ ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : เรื่อง
นี้เป็นเรื่องเก่าแก่มาแล้ว ท่านก็ส่งเรื่องมาไว้ซึ่งรายงานการร้องทุกข์เป็นเรื่อง ๆ
มาทยอยมาติดต่อขอรับทราบ เวลาที่ทางกระทรวงมหาดไทยรวบรวมได้ ๕๐ ฉบับแล้ว
ก็กำลังดำเนินการสอบสวนเรื่อง ๆ อยู่นี้ และหวังว่าเมื่อสำเร็จแล้วคงจะทราบใน
ไม่ช้า

นายสุวิชัย หิมนเสถ (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าหากจะขานฮึกโศกเป็น
คือไม่ประเคินหัวว่าเรื่องที่ว่าข้าพเจ้าได้ส่งพระยอมไปก็ ข้าพเจ้าจำได้ว่าที่สุกกับเรา ๑๕
เดือน แต่ว่าทำไมเรื่องนี้ถึงยังการล่าช้าอยู่

น.อ.บุ่ง สุธงศาตย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : เรื่องนี้เป็นเรื่อง
ใหม่โต ทรงช่วยผู้ถึงแก่ความแก่ตัวไปเรื่องก็ช่วย ก็เป็นการสอบสวนยาก มีบ้านของ
นายอำเภอเป็นเรื่องลับล่อนยาก จำเป็นจะต้องหาข้อเท็จจริงได้กระจ่างแจ้ง จึงได้ล่าช้า
ถึงขนาดนี้

นายสุวิชัย หิมนเสถ (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอถามว่าท่านรัฐมนตรีจะได้
ช่วยกรุณาเร่งรัดให้เร็วที่สุดเพื่อว่าตลอด จะเห็นไม่เพียงเท่าที่กล่าวไประโง่งหรือไม่

น.อ.บุ่ง สุธงศาตย์ ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : ถ้าข้าพเจ้า
มีสิทธิวิญญูทัศน์อย่างมากแล้วจะทำไม่ว่าในกรณีนี้ แต่ถ้าหากและถ้าหากเห็นถึงกัน จะทำได้
เร็วไม่ได้

แต่กว่าจะทำอะไรไม่ได้กว่านั้นก็เห็นขอเสนอที่หมาย

ประธานสภา ฯ : กระทั่งต่อไปของนายพิชัย หังสาพงศ์ เรื่องฮึกโศกแบบใหม่

นายพิสิทธ์ ถึงความดี (ความขบถ) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ตามความพร้อมบริบูรณ์
 ถึงมีความคงไปนี้ ขอถามว่า เรื่องอัครมนตรีใหม่ที่รับราชการจะยอมพลเมือง ญัตติ
 อัครมนตรีบ้างจางมา รัฐบาลก็จะมิโยนขายใจต่อไป หรือจะเกิดโดยใจวิธีอัครมนตรี
 แน่แท้

ท.ศ. ล.ล. อภิวงษ์ นายอัครมนตรี : ขอบพระคุณที่ถามว่า จะได้อำนาจ
 การพลเมืองเพราะว่าอัครมนตรี เรื่องการบริบูรณ์รัฐอัครมนตรี โดยคงไป

นายพิสิทธ์ ถึงความดี (ความขบถ) : ข้าพเจ้าขอตั้งความเล็กน้อยว่า
 ความที่หาว่าอัครมนตรีพวกนี้ จะพลเมืองเพราะว่าอัครมนตรี เรื่องการ ไร
 อัครมนตรีนั้น ขอถามว่า ในข้อเท็จจริงเราก็ไม่มีการ มีสิ่งนั้นสิ่งใดมากมายนักแล้ว เพราะ
 จะเห็นว่าพวกจะถามว่ารัฐบาลนี้มีนโยบายที่จะตราเป็นพระธรรมนูญเพื่อคุ้มครองการ
 เป็นแบบใดการ ใจส่วนนี้คือไทยนี้หรือไม่ เพื่อประสงค์ความมุ่งมากในอนาคตตลอด

นายอัครมนตรี : เรื่องนี้เราตั้งใจดูกันว่าจะตราเป็นพระธรรมนูญ
 และให้มีเสียงถึงมาลงเลย แต่เมื่อพิจารณาว่าพร้อมกัน รัฐบาลก็ได้ออกแล้วในว่า ความ
 ทั่ว ๆ ไปเราไม่มีพระธรรมนูญเพิ่มเติมของอัครมนตรี แต่ว่าข้อประเพณีนิยม และอีก
 หน่วยงานที่เราตราพระธรรมนูญลงไปว่า แต่ของหน่วยงานนี้หน่วยงานนี้ การที่อัครมนตรี
 จะเจริญก็จะเจริญไม่ได้ เพราะฉะนั้นจะไม่เป็นการ ไปโดยประพฤติกวามเจริญของอัคร
 สภาฯ แต่ว่าเราเห็นว่าข้างราชการก็คิดความเราชื่อว่าอัครมนตรี ได้ใช้ได้กับตัวไป
 ออกเดิน คือเข้าข้างรูปเดิม หน่วยงานนี้คือร่างกอน และเมื่อเราหน่วยงานนี้ร่างกอนแล้ว
 ถ้ามีพระธรรมนูญเข้าอีกเท่าเดิมเป็นประพฤติกวามไม่ไว้ราชการก็คิดว่าเป็นที่อัครสภาฯ จึง
 มีเอาใจได้โดยคิดว่าหาความจริงในเรื่องนี้ เพราะอัครมนตรีโดยความที่เข้ามาขอถาม ภิษา
 จางมาบ้าง สันสกวิทข้างหน่วยงานนี้ข้างนี้ ก็เป็นเรื่องเล็กน้อย พินิจว่าเราไปเลือก
 เป็น อัครมนตรีเราจะเลื่อน

นายพิสิทธ์ ถึงความดี (ความขบถ) : ข้าพเจ้าขอตามอีกสักนิดหนึ่งว่า
 เมื่อได้ประกาศเลือกไปให้อัครมนตรีแล้วแล้วเช่นนี้ รัฐบาลมีนโยบายหน่วยงานใดบ้างหรือไม่

แบบที่จังหวัด แต่ก็หาได้มีลักษณะเป็นการบังคับไม่ จะต้องหรือบังคับก็ได้ ๒. ทหาร
และตำรวจจะต้องมีหน้าที่ปฏิบัติงานตรงตามไปประจำอยู่เสมอ แขนงจะเรียกกันว่าไม่มี
กำหนดเวลาและโดยมากก็มีหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติราชการนอกสำนักงานเสมอ ส่วนข้าราชการ
การพลเรือนและครูประชาบาล มีหน้าที่ปฏิบัติงานมีกำหนดระยะเวลาและโดยมากก็
ประจำทำงานอยู่ในสำนักงานเท่านั้น โดยที่มีสภาพการปฏิบัติงานและเวลาปฏิบัติงานต่าง
กันเช่นนี้ ทหารราชการจึงได้ให้เครื่องแบบและ เบี้ยเลี้ยงประจำตำแหน่งและตำแหน่ง
โดยจะเพาะ หนึ่ง ถ้าจะพิจารณาว่าจ่ายเครื่องแบบและ เบี้ยเลี้ยงประจำตัวข้าราชการ
พลเรือนสามัญนอก นอกของครูประชาบาลด้วยแล้ว จำนวนข้าราชการพลเรือนสามัญ
และครูประชาบาลนั้น เท่าที่จะรวบรวมจำนวนได้ก็ประมาณ 147,050 คน หาก
คำนวณคร่าว ๆ เบี้ยเลี้ยงเลี้ยงประจำตัวนั้น ซึ่งสมมติว่าเฉลี่ยตกเป็นเงินเพียงคนละ
10 บาทเศษก็จะเป็นเงินที่ต้องเติมรวมจ่ายของแผ่นดินถึงประมาณ 10 ล้านบาท
ทั้งนี้ถ้ารวมค่าเครื่องแบบไว้ด้วย และถ้าจะจ่ายเครื่องแบบให้อีก ก็จะต้องเพิ่ม
รวมจ่ายขึ้นเป็นจำนวนมากมาย เพราะฉะนั้น การที่จะจ่ายเครื่องแบบและ เบี้ยเลี้ยง
ประจำตัวข้าราชการพลเรือนและครูประชาบาล จึงไม่ชอบตั้งทางหลักการและเหตุผล

นายโสภณ สุทธิระ (จอหน่อน) : รัฐบาลมีผู้ช่วยสามพันแล้วทำไม
ให้เสียค่ารักษาแพง ในเมื่อรัฐบาลไม่สามารถที่จะตัดหางเสือแล้วเจ้าได้ตั้งกฎเกณฑ์
จึงขอเรียนถามว่า รัฐบาลมีนโยบายที่จะช่วยเหลือในเรื่องเครื่องนุ่งห่มของข้าราชการ
และครูประชาบาลอย่างไรบ้าง

ท.ต.หลวง อภัยวงศ์ (พป) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง : ไม่ทราบว่า
จะช่วยเหลืออย่างไร คิดอย่างไรก็ยังไม่คิด เพราะว่ายังมีไม่มี ถึงหากจะช่วยเหลือ
ก็ไม่ทราบว่า จะเอาจากที่ไหนมาให้ได้ เรื่องนี้ท่านต้องถามว่าถึงจะให้เขาไม่ได้ ไม่
จะไปเอาที่ไหน

นายโสภณ สุทธิระ (จอหน่อน) : ที่รัฐบาลรักของ คือมันหาในเรื่องนี้

ธนาคารเพื่อการสหกรณ์ พ.ศ. 2496 ที่เป็นการที่เป็นดังนี้เป็นการ เหมาะสมกับภาวะการมี
 ของประเทศไทยทางเศรษฐกิจแล้วหรือ ๓. เมื่อใดที่ธนาคารซึ่งจะกระทำราชการวิสัยดังกล่าวแห่ง
 กิจการธนาคารเพื่อการสหกรณ์ตลอดไป เมื่อธนาคารระดมทุนดังกล่าวที่ว่าจะเปิดใช้แล้วจะ
 เปิดดำเนินการธนาคารได้ ป้อนใด และขณะที่ยังรอการได้วางโครงการไว้แล้วข้างใด
 ว่างหรือไม่ ๔. รัฐบาลยอมหรือไม่ว่ายังมีประชาชนผู้ยากจนซึ่งต้องการความช่วยเหลือเป็น
 จำนวนมากที่ต้องการความช่วยเหลือจากวิธีการสหกรณ์ นี้เป็นระยะเวลาที่เรายังไม่ม
 ีองค์การ รัฐบาลกลาง การเงินของสหกรณ์ไทยแท้จริง จึงขาดโอกาสของความถูกต้องของ
 ราชการ ใจยังเดือดร้อนอยู่ข้างในที่ รัฐบาลจะรีบดำเนินการ เปิดธนาคารเพื่อการ
 สหกรณ์ตามในสภาก็จะดีทั้งประการใดหรือไม่ เพราะเหตุใด ๕. รัฐบาลได้เริ่มปร
 มาณธุรกิจจำนวนนับพันบริษัท เงินกู้เพื่อสหกรณ์นี้มาจากไหนบ้าง ได้บ้าง เกิดผลแล้วเพียงใด
 และขอทูลเกล้าฯ ใ้โปรดเกล้าฯ ให้ดำเนินการปร มาณธุรกิจดังกล่าวนี้ ในที่สุดคดีแก่ประ
 มาณการใด เงินใด

พล.ร.ท. สิมู สุมนวาทิน ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการเสนาธิการ

ของถ้อยว่า ๑. การ จัดตั้งธนาคารเพื่อการสหกรณ์จำต้องมีการวางวิสัยต่าง ๆ เกี่ยว
 กับทางเทคนิคสหกรณ์ที่คณะกรรมการธนาคารปร มาณกับไปและเขียนคร มาณ เมื่อเปิด
 ดำเนินงานแล้ว จึงได้สามารถช่วยปร มาณในกิจการ จัด หมายสหกรณ์ได้แต่จึงสมควรมุ่ง
 หมาย ในขณะจัดตั้งกระทรวงการเสนาธิการ ภายใต้งานการ จัด หมายที่สหกรณ์หรือใน
 ภายใต้งานต่าง ๆ ในการร่างพระราชบัญญัติวิสัยดังกล่าวแห่ง กิจการธนาคารเพื่อการสหกรณ์
 กำลังอยู่ในระหว่างพิจารณาว่าควรจัดตั้งหรือไม่และจะ ไรปร มาณได้ในเวลาไม่ช้านัก ซึ่ง
 จะเปิดดำเนินการเพื่อการสหกรณ์ได้เปิดดำเนินการได้ ในราวค.ศ. ๑๙๑๑ ๓. ตาม
 ความคาดหมายว่าจะเปิดได้ในปี พ.ศ. ๑๙๓๑ ด้วยเหตุดังกล่าวแล้วในข้อ ๑ และ ๒
 ๔. ทางราชการได้เริ่มเงินทุนจากการจัดตั้งสหกรณ์ประเภทต่าง ๆ ในเดือนกันยายนเริ่ม
 จำนวนพันบริษัท จนถึงเวลาที่พิมพ์ ๑.๕๖๓ สมาคม และได้ให้สหกรณ์ที่ตั้งขึ้นแล้วทั้งสิ้น

เงินเพิ่มเงินเพื่อช่วยให้อาสาสมัครไปช่วยประกอบอาชีพตามอาคารต่างๆและให้จากความ
ความจำเป็น อันเกิดจากการประกอบธุรกิจที่ปรากฏว่ามาชิกสมัครในประเภททุนที่
ใหญ่ในเวลานี้ ได้รับประโยชน์จากเงินทุนรายหัวถึงถึง เรณูไปชำระปลดหนี้ของที่
สิ้นเงินที่กองเก็บคอกเป็นผล นำไปช่วยทุนในการประกอบอาชีพ มีข้อดีนี้ มาช่วยให้นำ
ข้อเท็จจริงมาพิจารณาและพิจารณาว่า ข้อดีที่ผู้ว่าปลด หนี้กับ รวมตลอดถึงการให้เงินขึ้น
เพื่อการต่าง ๆ อันจำเป็นเพื่อช่วยการของพื้นที่ด้วย

ประธานสภาฯ : กรุณาไปของนายจ้างของ ชาวเรือ เรื่อง การโดยสร
บทความหรือข้อความซึ่ง เป็นคดีปกครองด้วย

นายจ้างของ ชาวเรือ (มหาสารคาม) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถาม
ความหมายกรณมนตรีทั้งต่อไปนี้ ด้วยปรากฏว่ามีชาวราชการบางคนแสดงตนว่าเป็นผู้ไม่
เลือกได้ขอรับทุนอุดหนุนรัฐสวัสดิการ อันมีความผิดความเพราะว่าขอรับ เป็นข้าราชการ
พลเรือน โดยเห็นบทความหรือข้อความลงในหนังสือพิมพ์ ซึ่งเป็นเพื่อจะแสดงให้เห็น
ว่ารับทุนโดยคดีศึกษานในนายร้อย 1 ที่ชั้นกลางของสภาฯ โดยแท้จริง ขอทราบว่า
กรณมนตรีเรื่องเหล่านี้มีจริงหรือไม่ และกรณมนตรีที่กล่าวถึงบุคคลพวกนี้ มีบ้างไร

พ.ศ.หลวง อภัยวงษ์ นายกรณมนตรี : ขอประณามเรียนว่า เวลานี้กำลัง
ดำเนินการตามขั้นตอน

นายจ้างของ ชาวเรือ (มหาสารคาม) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถาม
ว่าราชการเหล่านี้ อันการที่ได้ให้ข้าราชการสองนายหญิงนั้น เวลานี้กำลังดำเนินการ ไปแล้วเพียง
ใด

พ.ศ.หลวง อภัยวงษ์ นายกรณมนตรี : จะสืบไปเดี๋ยวนี้

ประธานสภาฯ : กรุณาไป ของนายหญิงสองคนของ มหาสารคาม เรื่องเงินงบ
ประธานเงินได้ของทำกินดูโดยบ้าน

นายหญิง สักคนของมหาสารคาม (สระบุรี) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามกรณมนตรีว่าราชการ

กระทรวงมหาดไทยตั้งต่อไป ความที่รับมาตลอด (เงินบำรุงห้องที่) เป็นจำนวนร้อยละ 75
 ของเงินบำรุงห้องที่ทั้งหมดจ่ายไปเป็นเงินเดือนค่าสัญญาใหม่ตามเริ่มตนตั้งแต่ปี 24๕๖ เป็น
 ตัณหาอัน เป็นเหตุให้เงินบำรุงห้องที่ที่กรมจะของจ่ายตบยับยอบลงไ้มาก ทำให้ห้อง
 ึ่งไม่ได้รับการบำรุงเท่าที่ควร จึงขอเรียนถามว่า รัฐบาลมีทางที่จะหาเงินประเภทอื่น
 มาจ่ายเป็นเงินเดือนให้แก่ค่าสัญญาใหม่บ้านแห่มเงินบำรุงห้องที่ที่จำนวนผู้เวลานี้บ้างหรือไม่

น.อ. บุง สุภชลาศัย ร.ม. รัฐบาลที่ว่ากระทรวงมหาดไทย : กระทรวง
 มหาดไทยขอตอบว่า การที่จะหาเงินประเภทอื่นมาจ่ายเป็นเงินเดือนให้แก่ค่าสัญญาใหม่
 บ้านแห่มเงินบำรุงห้องที่นั้น กระทรวงการคลังกำลังพิจารณานอยู่

นายประ ภัคสนะสมพงษ์ (สระบุรี) : เวลาที่เป็นเวลาเมืองสมุทรสาครแล้ว
 ลำดับ พ.ศ. 24๕๖ นั้น รัฐบาลได้ตั้งงบประมาณไว้หรือไม่

น.อ. บุง สุภชลาศัย ร.ม. รัฐบาลที่ว่ากระทรวงมหาดไทย : รัฐบาล
 ไม่ได้ตั้งขึ้นมา เพราะเหตุว่า มีพระราชบัญญัติกำหนดให้จ่ายเงินบำรุงห้องที่ในภาวะสงคราม
 ของสภาฯ ๒๔๕๓ ในเรื่องจ่ายเงินให้แก่ค่าสัญญาใหม่บ้านแห่มแรกวันที่ ๒๒ ธันวาคม
 ๒๔๕๖ เพราะขณะนั้นรัฐบาลยังไม่ตั้ง

นายประ ภัคสนะสมพงษ์ (สระบุรี) : คือตามใ้รัฐบาลต้องตามไปขยาย
 ของรัฐบาลว่าจะมีงานจ่ายไปเป็นเงินแก่สังคม และจะเรียกเงินในรายครั้นนี้ แต่
 รัฐบาลก็มีนโยบายว่าจะหาเงินไ้มาก และมีเงินเพียงเล็กน้อยสงคราม ยิ่งหนัก แต่เงิน
 บำรุงห้องที่ที่ซึ่งเป็นเงินของสาธารณะชนนั้น รัฐบาลได้พิจารณาว่าจะมีสิทธิมาเอาเงิน
 สาธารณะชนเอาไปเอกรวมอีกก็ใช้สิทธิอันนั้นตามสมควรแล้ว แล้วรัฐบาลได้มาพิจารณานใหม่
 ที่จะหาเงินมาชดเชยให้ให้แก่แก่สาธารณะชนหรือไม่

น.อ. บุง สุภชลาศัย ร.ม. รัฐบาลที่ว่ากระทรวงมหาดไทย : กระทรวง
 มหาดไทยได้เรียนเมื่อครั้งแล้ว ว่า ใ้เสนอใ้กระทรวงมหาดไทยกำลังพิจารณานอยู่

ประธานสภา ฯ : กระตุกต่อไปของนายใหม่ สวัสดิภาณี เรื่องบริเวณที่ดินที่ของ
 นายเมืองเพชร

นายใหญ่ ส. วิเศษ (บุตรของ...) : ย่อมว่าขอที่จะทราบในนามว่านาย
 กะชวงกร... (text is very faint and partially illegible due to image quality)

ทศ. ร. ม. ส. วิเศษ (บุตรของ...) : ย่อมว่าขอที่จะทราบในนามว่านาย
 กะชวงกร... (text is very faint and partially illegible due to image quality)

ความว่ามี ความถูกต้องที่...
เป็นเพราะ...
เพราะฉะนั้น...
การกระทำ...
ของ...ใน...

นาย... (นาย...) ...
ของ...
ประการ...
จะ...
นัก...
แล้ว...
เสีย...

พ.ศ. ...
ที่...
เรา...
และ...
สิ่ง...
ปลาน้ำจืด...
และ...
ปลูก...
เพราะ...
มัน...

พระราชบัญญัติ

โอนกรรมสิทธิ์ที่ดินสงฆ์วัดไผ่โสมนรินทร์

ตำบลบ้านเกาะ อำเภอกรงเก่า จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ให้แก่อะหว่างการคลัง

พุทธศักราช 2487

โดยที่สถานีแผนที่กรมที่ดินว่า สมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินสงฆ์วัดไผ่โสมนรินทร์ ตำบลบ้านเกาะ อำเภอกรงเก่า จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่อะหว่างการคลัง เพื่อก่อประโยชน์ในราชการ

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินสงฆ์วัดไผ่โสมนรินทร์ ตำบลบ้านเกาะ อำเภอกรงเก่า จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่อะหว่างการคลัง พุทธศักราช 2487"

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับได้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ดินสงฆ์วัดไผ่โสมนรินทร์ ตำบลบ้านเกาะ อำเภอกรงเก่า จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พายในแนวเขตความแผนที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้ รวมเนื้อที่ 3,200 ตารางเมตร ให้แก่อะหว่างการคลัง

มาตรา 4 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

กค.

บันทึกการตรวจ

ในการตรวจการพิมพ์ของหนังสือพิมพ์ที่ส่งมาโดย...

ด้วยบ้านเลขที่ ๑๑ ถนน...

ในกรุงเทพฯ

พ.ศ. ๒๔๘๗

ผู้ตรวจ

โดยหนังสือพิมพ์ที่ส่งมาโดย... บ้านเลขที่ ๑๑ ถนน...

ผู้ตรวจ

ด้วยของของผลโดย... การตรวจ... บ้านเลขที่ ๑๑ ถนน... พ.ศ. ๒๔๘๗

ผู้ตรวจ

[Signature]

ผู้ตรวจ

[Signature]

ประธานสภา ฯ ขอได้พิจารณา

เดธาธิการสภา ฯ : ร่างพระราชบัญญัติโอนที่ดินที่บริเวณ ๖๖ ไร่ ๖๖ ไร่ ๖๖ ไร่

ตำบลบ้านเกาะ อำเภอวังเต่า จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในเขตแขวงทหารถึง พุทธ-

ศักราช ๒๔๘๗ ซึ่งร่างพระราชบัญญัติโอนที่ดินดังกล่าว มาตรา ๑ มาตรา ๒

มาตรา ๓ และมาตรา ๔ ไม่มีการแก้ไข

๗๘๓/๒๕๕๖

ประธานสภา ฯ : หมวดที่ ๒ และ ข้อใดขอไม่พิจารณาในวาระที่ ๓

ผู้ใดเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติโอนที่ดินดังกล่าว ออกได้เป็นกฎหมายได้ ขอได้โปรดยกขึ้น

สภาผู้แทนราษฎรพร้อมกัน

ประธานสภา ฯ : ผู้ที่ไม่เห็นด้วยไม่มี หรือเห็นพร้อมกัน เห็นด้วยร่าง

พระราชบัญญัติโอนที่ดินดังกล่าว ออกได้เป็นกฎหมายได้

ในวาระต่อไปขอไม่พิจารณา ร่างพระราชบัญญัติโอนที่ดินที่บริเวณ

ตำบลบ้านเกาะ อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในเขตแขวงทหารถึง พุทธศักราช

๒๔๘๗ ซึ่งคณะกรรมการสามัญครั้งที่ ๑ พิจารณาแล้ว เพื่อพิจารณาในวาระที่

๓ และที่ ๖

ร่าง

พระราชบัญญัติ

โอนกัมสิทธิที่วัดบางปรวม ตำบลบ้านแม่ตรี
อำเภอพยุหะคีรี จังหวัดนครสวรรค์ ให้แก่กระทรวงการคลัง
พุทธศักราช ๒๔๙๗

.....
.....
.....
.....

โดยที่สภาพแห่งราชกรลงมัตถ์ว่า สมควรโอนกัมสิทธิที่วัดบางปรวม ตำบลบ้านแม่ตรี อำเภอพยุหะคีรี จังหวัดนครสวรรค์ ให้แก่กระทรวงการคลัง เพื่อประโยชน์ในราชการ

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติโอนกัมสิทธิที่วัดบางปรวม ตำบลบ้านแม่ตรี อำเภอพยุหะคีรี จังหวัดนครสวรรค์ ให้แก่กระทรวงการคลัง พุทธศักราช ๒๔๙๗"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับได้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้โอนกัมสิทธิที่วัดบางปรวม ตำบลบ้านแม่ตรี อำเภอพยุหะคีรี จังหวัดนครสวรรค์ พายโนแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้ รวมเนื้อที่ ๒๐,๘๖๐ ตารางเมตร ให้แก่กระทรวงการคลัง

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้.

.....
.....

(สำเนา)

บันทึกเหตุการณ์ และ เหตุผล

ในการ เสนอร่างพระราชบัญญัติโอนสัมพัทธ์ที่วัดบางปราม
ตำบลบ้านเม็ก อำเภอพนมดงรัก จังหวัดนครสวรรค์ ให้แก่กระทรวงการคลัง

พุทธศักราช 2487

หลักการ

โอนสัมพัทธ์ที่วัดบางปราม ตำบลบ้านเม็ก อำเภอพนมดงรัก จังหวัดนครสวรรค์
ให้แก่กระทรวงการคลัง

เหตุผล

เนื่องจากกระทรวงกลาโหมแจ้งว่า ทางราชการทหารจะก่อสร้างโรงงาขึ้น
ที่วัดบางปราม ตำบลบ้านเม็ก อำเภอพนมดงรัก จังหวัดนครสวรรค์ ในบริเวณที่ดินที่จะ
ใช้ ในที่ราบลูกน้ำที่มีวัดบางปรามตั้งอยู่ แต่ก็ไม่มีความที่จะหลีกเลี่ยงไม่ให้เกิดที่วัดได้ และที่
ในบริเวณดังกล่าวนี้จะถือเป็นเขตปลอดภัยของทางราชการทหาร จึงไม่เป็นการสมควรที่จะ
ให้ประชาชนเข้าไปปลูกพืชมูลเมือง ในการทำบุญหรือประกอบกิจพิธีทางศาสนาในวัดนี้ แม
ห้บ้านบางปรามก็จะคงอพยพไปใหม่เพราะความเดือดร้อน อันจักเป็นเหตุให้วัดขาดจากมูลภาวะ
อีกแห่งหนึ่ง เพื่อเป็นการรักษาความอยู่ยงถาวรของวัดแล้ว กระทรวงกลาโหมจึงขอโอนสัมพัทธ์ที่
วัดบางปรามเพื่อใช้ราชการทหาร โดยมอบให้กระทรวงการคลังเป็นผู้รับโอนแทน กระทรวงศึกษาธิการ
ได้พิจารณาออกนอกระบบแล้ว จึงสมควรออกพระราชบัญญัติโอนสัมพัทธ์ที่วัดบางปรามให้แก
กระทรวงการคลังต่อไป ความความ ในมาตรา 41 แห่งพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พุทธศักราช 2484

สำเนาอันถูกต้อง.

[Handwritten signature]

จำนวน ๒ พ.

[Handwritten signature]

ประธานสภา : ขอเชิญสมาชิกทุกท่าน

และสมาชิกสภา : ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมาย

อาชญากรรมที่ ๑๖๖ มาตรา ๑๖๖ วรรค ๑ และ ๑๖๖ วรรค ๒ มาตรา ๑๖๖

๑๖๗ ซึ่งร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาชญากรรม มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓

และมาตรา ๔ ไม่มีการแก้ไข

ประธานสภา : ขออาราธนาคุณพระศรีรัตนเทวาโปรดอภิบาล

ผู้แทนที่ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาชญากรรมที่ ๑๖๖ วรรค ๑

สภาผู้แทนราษฎร

ประธานสภา : ผู้ที่ไม่เห็นด้วยไม่มี งดเว้นเสียงกั้น ขอเชิญว่าร่าง

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาชญากรรม

มาตรา ๑๖๖ วรรค ๑ และ ๑๖๖ วรรค ๒ มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓

มาตรา ๔ ซึ่งร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาชญากรรม มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓

และมาตรา ๔ งดเว้นเสียงกั้น เชิญพิจารณามาตรา ๑ และ ๒

(สารบัญ)

ร่างพระราชบัญญัติ

เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลบางนา

อำเภอพระไทรนิง จังหวัดพระนคร

พุทธศักราช 2487

.....
.....
.....

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ตามที่ได้
กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกากำหนด เขตที่ดิน ในบริเวณที่จะเวนคืน ในท้องที่ตำบลบางนา
อำเภอพระไทรนิง จังหวัดพระนคร พุทธศักราช 2486 ซึ่งกระทรวงกลาโหมได้ทำการสำรวจ
ที่ดินที่จะเวนคืนแล้ว ตามความในพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
พุทธศักราช 2477

.....
.....

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
ในท้องที่ตำบลบางนา อำเภอพระไทรนิง จังหวัดพระนคร พุทธศักราช 2487

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้บังคับใช้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ซึ่งอยู่ในท้องที่ตำบลบางนา อำเภอ
พระไทรนิง จังหวัดพระนคร ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้ บrought รายชื่อ
ผู้เป็นเจ้าของหรือผู้ปกครองโดยชอบด้วยกฎหมาย ตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ ให้แก่กระทรวง
กลาโหม

มาตรา 4 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ส.น. อ. น. ก. ก.

[Signature]

จำนงค์ พ.

[Signature]

[Signature]

(ส.ก.น.จ.)

มีที่ออกหักถาวรและเหตุผล

ในคราว เสนอร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
ในท้องที่ตำบลบางนา อำเภอบางนา จังหวัดพระนคร
พุทธศักราช 2487

หลักการ

ในเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลบางนา อำเภอบางนา จังหวัด
พระนคร ในแต่ละช่วงก่อสร้างใหม่

เหตุผล

เนื่องจาก ใคมีพระราชกฤษฎีกากำหนด เขตที่ดินใหม่ ในพื้นที่จะ เวนคืนใน
ท้องที่ตำบลบางนา อำเภอบางนา จังหวัดพระนคร พุทธศักราช 2486 เพื่อประโยชน์
ในราชการทหารไว้ และบัดนี้ทางราชการกำหนด ได้จัดการส่วนที่ดินให้จำ เป็นต้อง ใ้ราชการ
ใช้แล้ว จึง เสนอร่างพระราชบัญญัติ เวนคืน เรื่องใหม่

สำเนาขึ้นถูกต้อง/

จำนงค์ พ.

วิเศษ พ.

บัญชีรายชื่อเจ้าของหรือผู้ปกครองทรัพย์สินโดยชอบด้วยกฎหมาย ใต้พระราชบัญญัติ
เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ ตำบลบางนา อำเภอพระโขนง จังหวัดพระนคร พุทธศักราช 2487.

ลำดับ ที่	ชื่อผู้เป็นเจ้าของ	สิ่งสำคัญสำหรับที่ดิน				เนื้อที่ตามโฉนด			เนื้อที่ดินถูกเวนคืน			หมายเหตุ
		ระวาง	เลขที่ โฉนด	หน้า สำหรับ สำรวจ	โฉนดที่	ไร่	งาน	วา	ไร่	งาน	วา	
1	นายบุญชม เด็กทองสำเนียง เด็กชายเท็กม ปานโนรี	5 ต. 6 อ.	56	330	1790.	27	2	87	2	1	29	เวนคืนบางส่วน
2	นางทองดี ปานโนรี	5 ต. 6 อ.	$\frac{75}{162}$	426	5231	12	0	17	0	2	98	" "
3	นายเบียม นางคำ นางสาวสง	5-6 ต. 6-6 อ.	66	331	1791	48	3	61	18	2	26	" "
4	นางนาก นายถม	5 ต. 6 อ.	83	333	1793	2	0	68	1	2	86	" "
6	นายเบียม นางคำ	5 ต. 6 อ.	94	332	1792	1	2	82	1	2	34	" "
6	นายเจิม นางชน	5 ต. 6 อ.	56	331	1794	11	0	64	11	0	64	เวนคืนเต็มแปลง
7	นางชน	5 ต. 6 อ.	74	335	1795	9	3	04	9	3	04	" "
8	นายเจิม นางชน	5 ต. 6 อ.	76	337	1797	3	1	44	3	1	44	" "
9	นายเจิม นางชน	5 ต. 6 อ.	77	336	1796	1	3	04	1	3	04	" "
10	นางสุดใจ บั้วรอด นายจรัส บูรณานนท์	5-6 ต. 6-6 อ.	6	323	1783	70	3	06	30	3	96	เวนคืนบางส่วน
11	นายนาม อ่อนสวัสดิ์	5-6 ต. 6-6 อ.	7	310	1780	10	3	80	10	3	80	เวนคืนเต็มแปลง
12	นางหวัง พัดประติสส์	5-6 ต. 6-6 อ.	$\frac{7}{109}$	409	3348	15	0	34	0	2	19	เวนคืนบางส่วน
13	นายฉิม บานเย็น	5 ต. 6 อ.	57	334	1788	26	2	32	28	2	32	เวนคืนเต็มแปลง
14	นายนาม อ่อนสวัสดิ์	5-6 ต. 6-6 อ.	8	320	1781	21	3	27	0	3	16	เวนคืนบางส่วน
15	นายฉิม บานเย็น	5-6 ต. 6-6 อ.	9	321	1782	26	2	44	17	2	99	" "
16	นายปลื้ม นางกลิ่น	5-6 ต. 6-6 อ.	$\frac{10}{191}$	431	5600	27	0	38	20	2	21	" "
17	นายปลื้ม รอดสน	5-6 ต. 6-6 อ.	10	322	4737	31	2	63	15	3	73	" "
18	นายทองดี นางสาวมาลัย นาย หลุย นายช้อย เด็กหญิงจรัส	5 ต. 6 อ.	98	396	1854	18	3	41	18	3	41	เวนคืนเต็มแปลง
19	นายทองม้วน นางลมุน วงศ์ สวัสดิ์	5-6 ต. 6-6 อ.	68	318	1776	10	9	30	10	3	40	" "

(คำนำ)

ในพระราชบัญญัติ

เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลมุดคโค

อำเภอชนบท จังหวัดขอนแก่น

พุทธศักราช 2487

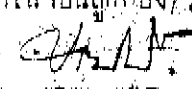
โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามที่ได้อำนาจ
ไว้ในพระราชบัญญัติกำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืนในท้องที่ตำบลมุดคโค อำเภอ
ชนบท จังหวัดขอนแก่น พุทธศักราช 2486 ซึ่งกระทรวงกลาโหมได้ทำการสำรวจที่ดินซึ่งจะต้อง
เวนคืนเสียแล้ว ความความในพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พุทธศักราช
2477

มาตรา 1 พระราชบัญญัติให้ไว้มีบทว่า พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
ในท้องที่ตำบลมุดคโค อำเภอชนบท จังหวัดขอนแก่น พุทธศักราช 2487

มาตรา 2 พระราชบัญญัติให้ไว้มีบทว่า ได้ตั้งกรรมสิทธิ์ในบริเวณที่จำแนก
เป็นดังนี้

มาตรา 3 ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ซึ่งอยู่ในท้องที่ตำบลมุดคโค อำเภอชนบท
จังหวัดขอนแก่น พายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้ มาตรา ๖ เป็นเจ้าของ
หรือผู้ปกครองโดยชอบด้วยกฎหมาย ความผิดที่ทายพระราชบัญญัตินี้ ให้แก่กระทรวงกลาโหม

มาตรา 4 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

สำเนาอันถูกต้อง/

จ. ๖๓๖๖๖ ๖

(ส่วนมา)

บันทึกนถีกการและเหตุผล

ในการ เสนอร่าง พระ ร าชบัญญัติ เวนคืน

อสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลมุกคโล อำเภอสบเมรุ จังหวัดขอนแก่น

พุทธศักราช 2487

นถีกการ

ให้ เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลมุกคโล อำเภอสบเมรุ จังหวัดขอนแก่น
ให้แก่กระทรวงกลาโหม

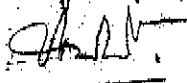
เหตุผล

เนื่องจาก ได้มีพระ ร าชกรัษติการกำหนด เขตที่ดินในบริเวณที่จะ เวนคืน ให้
ท้องที่ตำบลมุกคโล อำเภอสบเมรุ จังหวัดขอนแก่น พุทธศักราช 2486 เพื่อประโยชน์ใน
ราชการทหารบก และบัดนี้ทางราชการทหารบกได้จัดการสำหรับที่ดินที่เจ้าเป็นของ ไซร ราชการ
เสียแล้ว จึง เสนอร่าง พระ ร าชบัญญัติ เวนคืนเรื่องนี้มา

จึงขอ ร าชกรัษติการโปรดเกล้าโปรดกระหม่อม ให้ เวนคืน

พุทธศักราช 2487

สำเนาให้ทุกกอง/

บันทึก

ให้ เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลมุกคโล อำเภอสบเมรุ จังหวัดขอนแก่น
ให้แก่กระทรวงกลาโหม

พ. ศิวพร พ.

Thermal No.

แผนที่

กายพระราชสมบัติที่ดินของสงฆ์หรือพระภิกษุ
ในท้องที่ตำบลนครคีรี อำเภอธนบุรี จังหวัดธนบุรี

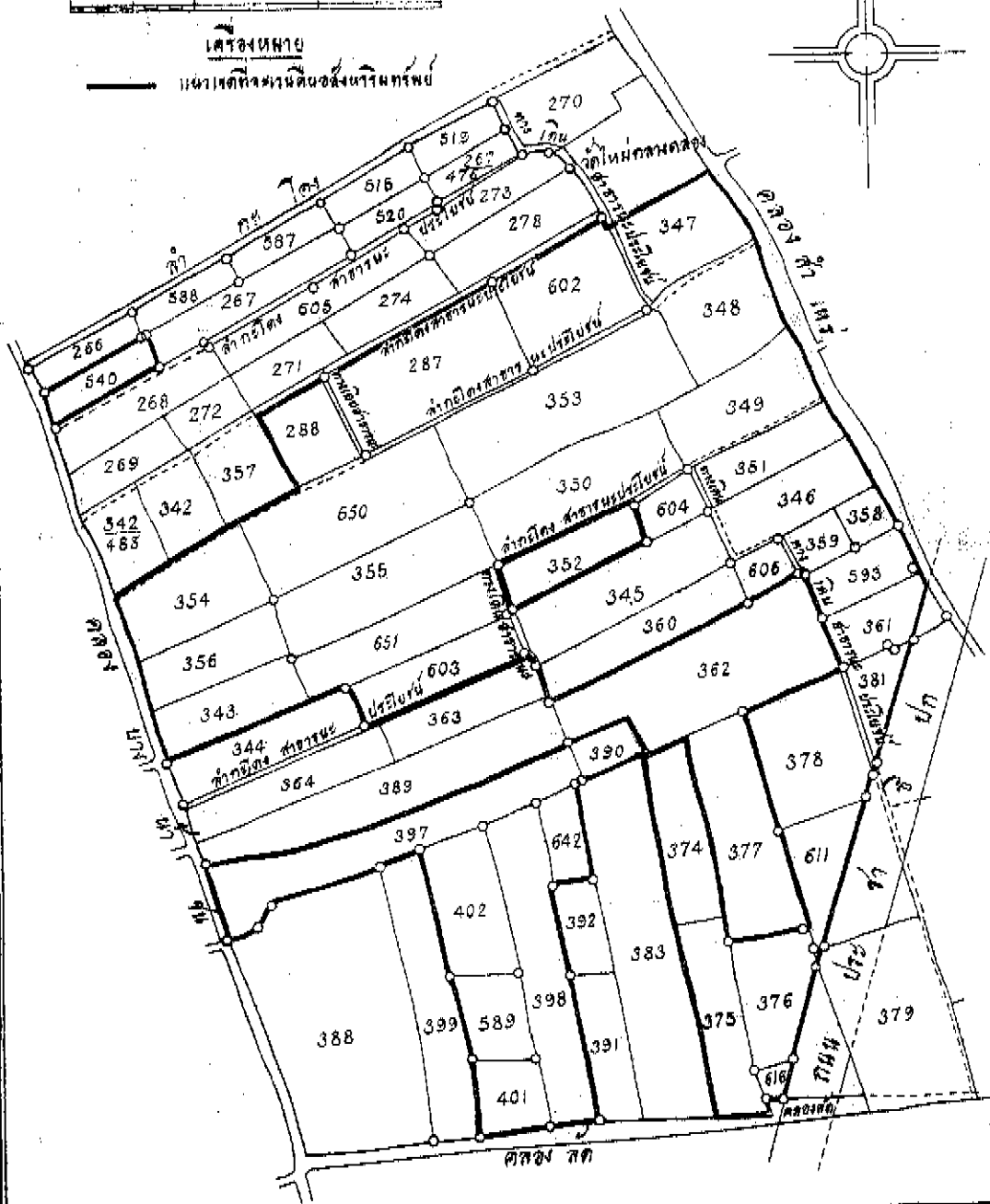
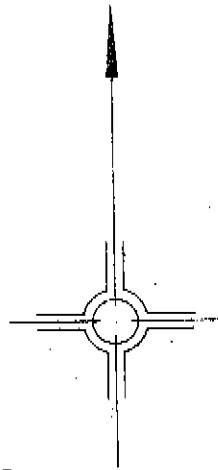
พทช.กรรจ 2487

มาตราส่วน 1:4000

เครื่องหมาย

แนวเขตที่ดินพระรัตนสังเขป

ผู้ทำทอ นพ. นพ. สอน, ผู้ตรวจ ส. ๑๑๖๖ ส. ๑๑๖๖๑ - กรมที่ดิน
๒ พ. ค. ๒๙

บัญชีรายชื่อเจ้าของหรือผู้ปกครองทรัพย์สินโดยชอบด้วยกฎหมาย ท้ายพระราชบัญญัติ
เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ ตำบลบึงโคก อำเภอนบพิตำ จังหวัดนครศรีธรรมราช พุทธศักราช 2497

ลำดับ ที่	ชื่อผู้เป็นเจ้าของ	ตั้งสำหรับที่ดิน				ที่ดินตามโฉนด			ที่ดินนอกโฉนด			หมายเหตุ
		รวม	เลข ที่ดิน	หน้า สำหรับ โฉนด	โฉนด	ไร่	งาน	วา	ไร่	งาน	วา	
1	นายถนอม นามมี	8 ต.	540	412	2602	1	2	77	1	2	77	เวนคืน เต็มแปลง
2	นายทพรัตน์ (ภค.) ขุนนารถนิกร (ตาย)	2 ต.	289	234	1305	3		68	3		68	"
3	นางคำม นระบอมเพียร นางล้อม ขุนทองแก้ว	"	287	235	1306	7	1	42	7	1	42	"
4	ค.ช. ทรัพย์ สาค่า	"	602	460	3079	5	1	88	5	1	88	"
5	ร.ค.ค. ทรัพย์ สุนทรพิศ	"	347	281	1202	3	2	60	3	2	60	"
6	นางศร ทองใจนุก	"	354	243	1214	4	3	30	4	3	30	"
7	นายสุก มาจันท	"	356	242	1213	3	1	40	3	1	40	"
8	นางล้อม ขุนทองแก้ว	"	343	236	1200	3		52	3		52	"
9	นายคำม นางสวน นระบอมเพียร	"	650	523	3434	7	3	76	7	3	76	"
10	นางศรท สร้อยไม้ ราม อชธา	"	355	241	1212	5	1	35	5	1	35	"
11	นายคำม นระบอมเพียร	"	651	524	3435	4	1	55	4	1	55	"
12	ขุนนารถนิกร (ตาย นระบอมเพียร)	"	353	233	1204	3		40	3		40	"
13	นางพยอม นิมลนบุรี ค.ช. อำพร ค.ช. สุกอน ค.ช. สมพงษ์ ค.ช. ทองใบ	"	348	232	1203	4	2	16	4	2	16	"
14	นายจำรัส เล็งสมบุญ	"	350	244	1215	6	1	88	6	1	88	"
15	นายเช็งหวัด แซ่เอ็ง	"	344	245	1216	4	1	40	4	1	40	"
16	นางมาก พิณพินธุ์	"	604	473	3099	1		95	1		95	"
17	นางพิทักษ์บุรี (มาก พิณพินธุ์)	"	351	239	1210	2	3		2	3		"
18	นางจันท บรมแพทย์ (เมือง)	"	605	470	3087	3		80	3		80	"
19	นายบึงนาง นางเหล็ก นางจรัส สร้อยสม	"	345	249	1220	5	2	46	5	2	46	"
20	นายบึงนาง นางเหล็ก นางจรัส สร้อยสม	"	346	250	1221	3	3	36	3	3	36	"
21	นายสำนาร สุวันอินทา	"	360	247	1218	3	2	65	3	2	65	"
22	จันทนารถจาง โสโย (สุวันอินทา)	"	606	477	3130	1		44	1		44	"
23	นางเอิบ สุวันอินทา	"	359	248	1219	1		60	1		60	"
24	นางเอิบ สุวันอินทา	"	358	246	1217	1			1			"
25	นางแพง ปะทะปัดบุรี	"	307	278	1247	7	3	91	7	3	91	"
26	หลวงพิณจิวเสกสมภ (ราช)	"	350	274	1243	1	1	20	1	1	20	"
27	นายทองคำ นางจ่าง นิมบรช	"	503	463	2971	2	2	45	2	2	45	"
28	นายเชอ พงอแก้ว	"	361	251	1222	3		04	3		04	เวนคืนบางส่วน เวนคืน เต็มแปลง
29	นางสมบุญ นางทองสุข นายสะอาด	"	402	282	1251	4		60	4		60	"
30	นายถนอม ขันโอรนต์	"	589	450	2947	2	1	96	2	1	96	"
31	นางพยอม ปะทะวัน	"	401	281	1250	2		80	2		80	"
32	นางสาทรทองสุข นางทองอิง แซ่ฉีก นาย ชาติศักดิ์ แซ่เอ็ง	"	398	280	1249	6		53	6		53	"
33	นายจิวทอง สุวันมาก	"	612	521	3333	1	3	49	1	3	49	"
34	นางศารท	"	374	254	1225	3	3	60	3	3	60	"
35	นายผัน วัฒนสุวัน	"	375	255	1226	4	2	30	4	2	30	"
36	นางตา กนกอำแหง	"	376	256	1227	2	3	63	2	3	63	"
37	นางอิม วัฒนสุวัน	"	616	484	3227		1	29		1	29	"
38	เทศบาลนครนบพิตำ	"	378	258	1229	5	3	03	5	3	03	"
39	นายเฉลิม สิวทรัพย์	"	611	480	3155	2	2	55	2	2	55	"
40	นางจวัน วัฒนทรัพย์	"	379	259	1230	7	3	88			15	เวนคืนบางส่วน เวนคืนเต็มแปลง
41	นางวัน วัฒนทรัพย์	"	381	261	1231	1	3	27	1	3	27	"

ประมาณค่า ๖ : ค่าไม่เอาสิทธิอาณ

เอาสิทธิอาณ ๖ : ว่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตามเขต-

ใด อำเภอหนองใหญ่ จังหวัดชลบุรี พุทธศักราช ๒๕๑๗ ซึ่งว่างพระราชบัญญัติไม่มีการแก้ไข

คำปรารภไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒ มาตรา ๓ มาตรา ๓ และมาตรา ๔ ไม่มีการแก้ไข

มีสิทธิพระราชบัญญัติไม่มีการแก้ไข พระราชบัญญัติมีผลตามเขตอำนาจงเดิมเดิมซึ่งว่าง

พระราชบัญญัติเดิมก่อน

พ.ร.บ.๑๐๕๑๒๒

ประมาณค่า ๖ : หมวดที่ ๒ แล้ว ค่าไปขอไม่พิจารณาในวาระที่ ๑

ผู้ใดเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติให้ พระออกให้ แทนทดแทนได้ ขอให้ไปตรวจดูที่

สภาวิทยุของกรมทรัพย์สิน

ประมาณค่า ๖ : กรมทรัพย์สิน ผู้ที่ไม่เห็นด้วยไม่ เห็นว่าร่างพระราช

บัญญัติออกประกาศให้ แทนทดแทนได้

ในวาระค่าไปขอไม่พิจารณาว่างพระราชบัญญัติให้ พระ เป็นบรรดาการบริวาร

แห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับที่ ๔) พุทธศักราช ๒๕๑๗ ซึ่งคณะกรรมาธิการสภาผู้

พิจารณาแล้ว เห็นว่าควรพิจารณาในวาระที่ ๒ และที่ ๓

บันทึกข้อตกลงและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยระเบียบราชการบริหารแห่ง

ราชอาณาจักรไทย (ฉบับที่ ๕๖)

พุทธศักราช ๒๔๘๗

หลักการ

เมื่อแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยระเบียบราชการบริหารแห่งราชอาณาจักรไทย

เหตุผล

เนื่องจากการแต่งตั้งรัฐมนตรีให้เป็นผู้มีอำนาจบริหารราชการกระทรวงตามที่บัญญัติ
อยู่ในกฎหมายปัจจุบันยังมีลักษณะเฉพาะตน จึงสมควรแก้ไขเพิ่มเติมโดยให้มีการตั้ง
ทั้งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงหรือรัฐมนตรีผู้ใต้ราชการแทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวง ในเมื่อ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงหรือรัฐมนตรีผู้ช่วยว่าการกระทรวงไม่อยู่ หรือมีเหตุจำเป็นอื่นในอาก
ลิ่งราชการได้ช่วย

เรื่อง

พระราชบัญญัติ

ว่าด้วยระเบียบราชการบริหารแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับที่ ๕๖)

พุทธศักราช ๒๔๘๗

.....
.....
.....
.....

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยระเบียบ
ราชการบริหารแห่งราชอาณาจักรไทย

มาตรา ๕ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติว่าด้วยระเบียบราชการ
บริหารแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับที่ ๕๖) พุทธศักราช ๒๔๘๗"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัติฉบับใหม่ มุ่งคุ้มครองตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยระเบียบราชการบริหารแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๔๗๖ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติว่าด้วยระเบียบราชการบริหารแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

มาตรา ๑ บุคคลของมีลักษณะหนึ่ง เป็นผู้ว่าการมณฑลมีลักษณะชอบ ถ้าคณะรัฐมนตรีเห็นสมควร จะให้รัฐมนตรีช่วยว่าการ หรือรัฐมนตรีสั่งราชการ หรือทั้งรัฐมนตรีช่วยว่าการ และรัฐมนตรีสั่งราชการ เป็นผู้ช่วยสั่งราชการแทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงก็ได้

ในกรณีไม่รัฐมนตรีช่วยว่าการ และรัฐมนตรีสั่งราชการ การสั่งราชการให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงจะได้ออกหมาย

เมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมีเหตุจำเป็นที่จะสั่งราชการไม่ได้ และถ้ากระทรวงนั้นไม่มีรัฐมนตรีช่วยว่าการ หรือรัฐมนตรีสั่งราชการ ก็ให้คณะรัฐมนตรีมอบหมายให้รัฐมนตรีผู้ใดคนหนึ่ง เป็นผู้รักษาราชการแทนได้

อำนาจในการสั่ง หรือการอนุญาต หรือการให้อนุมัติ ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงจะพึงปฏิบัติราชการตามบทกฎหมายใด ๆ จะมอบให้ปลัดกระทรวง ทาลวรแทนในนามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงก็ได้ และถ้าเป็นเรื่องเกี่ยวด้วยราชการของกรมใดกรมหนึ่งโดยเฉพาะ จะมอบให้อธิบดีกรมนั้น ๆ ทำการแทนในนามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงก็ได้

————— แก้ไขความของมาตราเดิมนี้ให้ตรงขึ้นไว้เป็นพระราชกฤษฎีกา

ประธานสภา ฯ : ขอไม่ขอพิจารณานะ

ประธานสภา ฯ : ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยระเบียบการให้บริการของ

ราชการมาพิจารณา (ฉบับที่ 4) พุทธศักราช ๒๕๐๗ ซึ่งร่างพระราชบัญญัติไม่มีการแก้ไข
ฉบับร่างแก้ไขการแก้ไข มาตรา ๑ มาตรา ๒ และมาตรา ๓ ไม่มีการแก้ไข มีขานเสนอ
เป็นข้อสังเกตของคณะกรรมาธิการว่า คณะกรรมาธิการข้อสังเกตข้อสังเกตไม่รับพิจารณา
เนื่องจากโดยที่ส่วนกลางของกรมจะประกอบด้วยพระราชบัญญัติที่เสนอเห็นว่า นอกจากที่เสนอ
ของสภาจะปฏิบัติในการบังคับใช้กฎหมายที่ว่าด้วยการและสิ่งราชการ ในทุกของงานกฎหมาย
แล้ว ยังมีว่าต้องชี้ว่าการที่จะคงทั้งกรมที่ช่วยราชการและสิ่งราชการขึ้นนั้น เพราะ
มีราชการที่จะคง ๑ เสนอมาขอคำชี้แจงจากกรมว่าทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาคมากมาย

ด้วยเหตุนี้คณะกรรมาธิการจึงมีความเห็นว่าในการเสนอมาที่กรมที่เสนอว่า
แบ่งส่วนราชการส่วนภูมิภาคเป็นใหม่ ให้ราชการส่วนภูมิภาคนี้ได้รับมอบอำนาจในการ
ปฏิบัติราชการไปโดยเด็ดขาด ในบางประการความสมควร ส่วนของกรมที่เสนอนั้น
มาแล้ว แต่ให้ดูเสียขึ้นใหม่ และการนี้เห็นจรรยาของสภาฯ ที่เห็นสมควรที่จะรับ
ไม่รับข้อ และนอกจากนั้นเหตุผลและความจำเป็นในการเสนอนั้น เมื่อถามแล้วจะ
มาซึ่งสิ่งที่น่าจะตอบ ไม่เสียแล้ว

2/8/50

ประธานสภา ฯ : ขอความเห็นที่ ๑ แล้ว ขอไปขอไม่พิจารณาในวาระที่ ๓ ไป

เห็นว่าร่างพระราชบัญญัติที่ได้อนุมัติไว้เป็นกฎหมายได้ ขอไปไปโดยที่
สภาฯ มีมติให้พิจารณาร่วมกัน

ประธานสภา ฯ : ขอร่วมพิจารณาในที่นี้เห็นด้วยไม่ เห็นว่าร่างพระราชบัญญัติ
มีผลประกาศใช้เป็นกฎหมายได้

ในวาระต่อไปขอไม่พิจารณาว่าร่างพระราชบัญญัติที่เสนอมาที่กรมที่เสนอว่า
มอบอำนาจให้รับใช้ในวาระที่ ๓ พุทธศักราช ๒๕๐๗ ของนายสีหะ ภิรมย์

(ส่วนเพิ่ม)

บันทึกหลักการ และเหตุผล

ในคราว เสนอร่างพระราชบัญญัติยกเลิกสิทธิของพระมหากษัตริย์ว่าด้วย

การมอบอำนาจให้รับราชการในภาวะคับขัน

พุทธศักราช 2487

หลักการ

ยกเลิกพระราชบัญญัติมอบอำนาจให้รับราชการในภาวะคับขัน พุทธศักราช 2484

พระราชบัญญัติมอบอำนาจให้รับราชการในภาวะคับขัน (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2485 พระราช

บัญญัติมอบอำนาจให้รับราชการในภาวะคับขัน (ฉบับที่ 3) พุทธศักราช 2485 พระราชบัญญัติ

มอบอำนาจให้รับราชการในภาวะคับขัน (ฉบับที่ 4) พุทธศักราช 2485

เหตุผล

1. ล่วงเลยเวลาอันจำเป็น

2. มีกฎหมายอื่นซึ่งรัฐบาลควรถวายเงินได้

3. ถ้าไม่มีความจำเป็นรัฐบาลควรประกาศให้พระราชกำหนดตามมาตรา 62 แห่ง

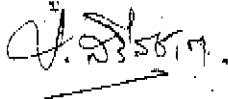
รัฐธรรมนูญได้

4. ไม่โดยผลดีในทางปฏิบัติและเพื่อลดภาระราศตรกษตามความแก่เหตุผลโดย

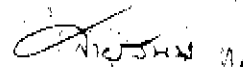
วิธีทางแห่งรัฐธรรมนูญ.

เหตุผลละเอียดขออภิปรายในสภา

สำนักนายกรัฐมนตรี

สุภมิตร พ.

(สำเนา)

ร่างพระราชบัญญัติยกเลิกพระราชบัญญัติว่าด้วยการมอบอำนาจให้รับมรดกในภาวะคับขัน

พุทธศักราช 2487

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรยกเลิกกฎหมายว่าด้วยการมอบอำนาจให้รับมรดกในภาวะคับขัน

มาตรา 1 พระราชบัญญัติให้เรียกว่า พระราชบัญญัติยกเลิกพระราชบัญญัติว่าด้วยการมอบอำนาจให้รับมรดกในภาวะคับขัน พุทธศักราช 2487"

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

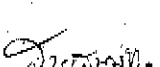
มาตรา 3 โทษยกเลิก (1) พระราชบัญญัติมอบอำนาจให้รับมรดกในภาวะคับขัน พุทธศักราช 2464 (2) พระราชบัญญัติมอบอำนาจให้รับมรดกในภาวะคับขัน (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2485 (3) พระราชบัญญัติมอบอำนาจให้รับมรดกในภาวะคับขัน (ฉบับที่ 3) พุทธศักราช 2485 (4) พระราชบัญญัติมอบอำนาจให้รับมรดกในภาวะคับขัน (ฉบับที่ 4) พุทธศักราช 2485 และบังคับบทกฎหมายใด ๆ ที่เกี่ยวกับพระราชบัญญัตินี้เสียทั้งสิ้น

มาตรา 4 ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้.

(ลงชื่อ) พ. อังซานนท์ ผู้เสนอ

- (ลงชื่อ) พ. เอี่ยมบุญอ้อม, ขอนน อำพล, ทองสินทร์, จำหริศ มหาวงสนันท์ ผู้รับรอง
- " เฝียง ไชยภาค, วีริยะ, เรียบ, บุญเทง, ถวัล จุลล,ท. อิศฎาการ "
- " ป. บุญยะโชติ, โสภัน สุภชระ, เสวกร สุภระสร, ปรีกส์ แก้วปลั่ง "
- " สุวัช พิศเสถ, ทองขุน อังสนันท์, เอี่ยม ราสกรนิยม, "
- " ขอบ ราสกรวิสุตกิจ, สงวน พยุงหงส์. "

สำเนาถูกต้อง.

รัฐมนตรี พ.

18.30 น.

นายพิเชษฐ์ วัฒนานนท์ (ภาคบัญชี) : การที่ข้าพเจ้าได้สังเกตพบยานรถเล็ก
กตกมายว่าด้วยอารมณ์ขันขนาด ในที่นั้นในภาวะที่มันกำลังที่ปรากฏในลักษณะและเหตุผล
ที่ได้เห็นดูว่าน่าจะมีความเกี่ยวพันกันนั้น ก็คือจะได้อธิบายเหตุผลเป็นข้อ ๆ ไป

เหตุผลข้อที่หนึ่ง ที่ข้าพเจ้าว่า ล่วงเลยเวลาซึ่งยานรถเล็กที่เห็นอยู่ ๘
ประการ คือ ระยะเวลาที่มันชนยานรถเล็กในภาวะที่มัน ชนรถบรรทุก ๒๔๐๔ ได้
ประมาณได้เป็นวันที่ ๘ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๘๔ ในขณะที่เหตุการณ์ทางสถานี
ยังมีไฟรั่วเกิดขึ้น ปรากฏเป็นความจำเป็นเพื่อออกอำนาจ ในภาวะที่มันชนกับตัวรถบรรทุก
ที่วิ่งมาประเทศ และที่นั่นในบางความแห่งกลาง

เหตุผลข้อที่สอง ปรากฏโดยสังเกตการณ์ในวันเดียวกันนั้นที่รถบรรทุกได้ชน
อำนาจในภาวะที่มันชน คันรถบรรทุกของรถที่วิ่งมาที่ ประเทศใหญ่
ในภาวะที่มันชนนั้น ปรากฏในนั้นใจว่าจะมีเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้น ถ้าหากว่าไม่ได้มีรถชน
อำนาจไปจากรถ ๗ ปี ถ้ามีเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้นแต่ใจไม่ได้มันต้องใจว่าจะเป็นการ
หนักเป็นหนักกว่านี้ และที่นั่นก็ไม่ได้มีความประสงค์ที่จะรับเอาอำนาจไปให้มากว่า
เขตของรถบรรทุก

ในเหตุผลประการที่สาม ก็คือว่าเหตุผลของเหตุการณ์นั้นแสดงให้เห็นว่าเวลาที่มัน
จำเข้านั้นได้ล่วงเลยไปแล้วเพราะเหตุว่า คำนวณในเวลาที่ได้เข้าหรือวันที่ ๒๖ มกราคม พ.ศ.
๒๔๘๕ ปรากฏก็ได้เข้าเป็นต้นมาซึ่งมีอยู่และประการที่สามนั้นซึ่งรถบรรทุกและอเมริกา
เพราะฉะนั้นเวลาอันสัมพันธ์กันต่อไป ก็ถึงเวลาที่จำเป็นคือเป็นเวลาที่ประเทศอเมริกาในภาวะ
สงครามแล้ว และโดยเหตุแห่งความจำเป็นเมื่อประเทศอเมริกาได้เข้ามายังในภาวะสงครามแล้ว
ปรากฏก็มีรถตกมายที่เห็นคือเรื่องมีค่าอันงานอยู่ในภาวะสงครามอยู่ข้างเพียงคนเดียว
ถ้าหากว่าเราจะ ได้พิจารณาจากหลักฐานที่มันชนยานรถเล็ก ในภาวะที่มันชนที่ข้าพเจ้า
ก็เห็นว่าไม่เป็นเหตุการณ์อะไร เป็นแค่เรื่องมีค่าอันงานที่หารแล้วอย่างใดเลย โดยเหตุที่
ได้มีรถตกมายส่วนกับการสงครามอยู่เท่านั้นแล้ว ถ้าหากว่าของในเวลาของรถ ๗ ปี ข้าพเจ้า

พระมหากษัตริย์องค์ที่ ๓ ซึ่งมี พระโอรสที่ประสูติในราชสงคราม ทรงเป็นพระราชนัดดา
 มีสติปัญญาเฉลียวฉลาด น.ศ. ๒๔๖๗ พระราชบิดาซึ่งได้ทรงบำเหน็จราชการสงครามโดยชอบการศึก
 ได้ทรงลงที่ และ โทษโดยคุณความดีที่ทรงบำเหน็จราชการ และ เมื่อได้โปรดเกล้าฯ ให้
 ศึกษาศึกษา เจ้าหน้าที่ย้ายสถานที่อยู่ ๒๔ ศึกษาศึกษา เจ้าหน้าที่ย้ายที่เรียนและ ศึกษาศึกษา
 นำที่ไปยืมตามกับ ยืมมีจำนวนที่จะ เข้าทำการตรวจค้น ทำการแทนที่ ทำการศึกษาราช
 เสด็จพร้อมที่จะ ทำการศึก และ ทำการศึกษาราชในรัชกาลของเจ้าผู้ปกครองเมือง หรือเมือง
 ศึกษาศึกษาในราชการศึกได้ ซึ่งมี ยืมมีในรัชกาลของเมืองมีจำนวนที่จะ ออกตรวจค้น
 ศึกษาศึกษาในรัชกาลศึกได้ ซึ่งมี ยืมมีในรัชกาลของเมืองมีจำนวนที่จะ ออกตรวจค้น
 ยืม ๗ ก็เพื่อที่จะ ให้มาศึกษาในรัชกาลศึกได้ ซึ่งมี ยืมมีในรัชกาลของเมืองมีจำนวนที่จะ
 คำเป็นงานในการสงครามครั้งระหว่าง พ.ศ. ๒๔๖๗

โดยที่พระมหากษัตริย์องค์ที่ ๓ ก็มีพระราชโอรสที่ประสูติในราชสงคราม ซึ่งได้ทรง
 ศึกษาศึกษา เมื่อรัชกาลที่ ๓ ศึกษาศึกษาในรัชกาลของเมืองมีจำนวนที่จะ ออกตรวจค้น
 ศึกษาศึกษาในรัชกาลศึกได้ ซึ่งมี ยืมมีในรัชกาลของเมืองมีจำนวนที่จะ ออกตรวจค้น

โดยเหตุฉะนั้น ข้าพเจ้าจึงเห็นว่าถ้าจะ ได้ขอเสด็จตามพระมหากษัตริย์ในราชการ
 ในการศึกศึกขึ้นสืบถึงจะไม่เป็นการเสียตามอย่างไร และ เหตุด้วย ๓ เพราะฉะนั้นก็ไม่ต้อง
 ศึกษาศึกษา เพราะ เสนอที่ เสนอจึงรู้แล้วว่า เสนอที่ เสนอที่ เสนอที่ เสนอที่ เสนอที่ เสนอที่
 ศึกษาศึกษา เมื่อรัชกาลจะ เริ่มที่จะรบสงคราม พระราชโอรสที่ประสูติในรัชกาลศึกได้
 ศึกษาศึกษาในรัชกาลศึกได้ ซึ่งมี ยืมมีในรัชกาลของเมืองมีจำนวนที่จะ ออกตรวจค้น
 ศึกษาศึกษา

เหตุนี้ในรัชกาลที่ ๓ ข้าพเจ้าจึงเห็นว่าไม่ต้องไปขอเสด็จตามพระมหากษัตริย์ในราชการ
 ๓.๓ ๗ เมื่อรัชกาลที่ ๓ ความจึงขอพระราชโอรสที่ประสูติในราชสงคราม ซึ่งได้ทรง
 ศึกษาศึกษาในรัชกาลศึกได้ ซึ่งมี ยืมมีในรัชกาลของเมืองมีจำนวนที่จะ ออกตรวจค้น
 ศึกษาศึกษาในรัชกาลศึกได้ ซึ่งมี ยืมมีในรัชกาลของเมืองมีจำนวนที่จะ ออกตรวจค้น

กรณีศึกษาที่ ๒ คือ ประโยชน์ประโยชน์และประโยชน์อันเป็นส่วนรวม แต่ความผิดพิจารณา
 ถึงการปฏิบัติที่งานตามพระราชกฤษฎีกานี้แล้วเห็นว่าไม่ได้ผลดี ที่ควรโดยดีเป็นส่วนน้อย
 แต่ที่ไม่ได้ผลดีนั้นเป็นส่วนมาก จากเจ้าจะออกตัวบ้างในข้อ ๗ นี้พิจารณาอีก ๓ - ๓
 พระราชกฤษฎีกา เช่นพระราชกฤษฎีกาประกอบอาชีพ เป็นศูนย์กลางของลูกโลก
 พระราชกฤษฎีกาที่พิจารณาถึงลูกโลกแล้วพิจารณาในทางของบ้านที่คนหมายยังไม่พอแล้ว โดยเหตุ
 ที่ว่าเราไม่มีพระราชกฤษฎีกาที่ทำงานใหญ่โรอาสีห์แล้ว ข้อนี้แตกต่างที่คิดว่า พระราช
 กฤษฎีกาทำงานใหญ่โรอาสีห์นั้นยังกับใหญ่ ๆ คนต้องทำงาน ตามความหมายบ้าง ไม่ทำไม่ได้
 แล้วว่าพระราชกฤษฎีกาที่กล่าวนี้ได้วางหลักการออกนอกไปเสียก่อนออกจากลูกคนทำงาน
 แล้วก็มีวิธีพิจารณา ให้คนแต่งงาน ประคับประคอง ประคับประคองหมายไม่ว่ามีคนอยู่ในข้อ ๖
 นี้เช่นกัน ที่จากเจ้าว่าโดยน้อยก็เพราะเหตุว่าพระราชกฤษฎีกาทำงานใหญ่โรอาสีห์นั้น
 ได้ประกาศออกมาแล้ว จากเจ้าไม่ชอบเห็นว่าไม่ได้การปฏิบัติจึงจึงจะวางโดยเลย และในข้อ
 ออกพระราชกฤษฎีกา ออกหมายให้คนในหลักวางที่คนหมายได้ใหญ่แล้วเรื่องนี้จึงพอในเกิด
 ความยุ่งยาก เป็นการระงับเจ้าหน้าที่ที่จะปฏิบัติการทำงานตาม ๓ คนที่ข้อ ๗ นั้นเช่นนี้
 ซึ่งประการที่ ๒ ตามหลัก ^{การ}ปฏิบัติให้เกียรติให้รางวัลในข้อ ๖ นี้ถ้าจะพิจารณาดู
 ผู้ถือว่าเป็นการขาด เพราะเหตุว่าเราจะเอาขนาดไหน ถ้าหากว่าจะเอาขนาดไหน
 เราถึงคงได้คนที่ได้ปฏิบัติให้รางวัลวันอีก ๗ - ๒ คน ซึ่งตามพระราชกฤษฎีกานี้
 น้อย ถ้าจะเอาขนาดไหนนั้นประจักษ์แล้วละก็จะเลยเงินที่โดยมาว่าน เมื่อเช่นในข้อพิจารณา
 ถึง ^{การ}นี้เห็นว่า เราออกกฎหมายในคนไม่ใช้งานแล้ว คงทำตัวคนหมายบ้าง ถ้าไม่ทำงานแล้ว
 ก็จะมีโทษ ถ้าเป็นเช่นนี้ก็คิดถึงการที่วางเงินคน เงิน เพราะฉะนั้นจาก เจ้าจึงเห็นว่าไม่
 ความที่จะให้การให้เกียรติให้รางวัลในข้อ ๖ นี้ นอกจากนั้นก็พระราชกฤษฎีกาควบคุม
 จริตและกฎไม่ประกอบอาชีพตามพระราชกฤษฎีกานี้ ความจึงถือเอาว่ากับกับคนหมายพิจารณา
 งานใหญ่โรอาสีห์นั้นเอง แล้วเปลี่ยนวิธีพิจารณาเล็กน้อยหนึ่ง ตามที่ระไว้ว่าควรพิจารณาจึงหนัก
 เป็นผู้ว่าเป็นงานคนในท่ามกลาง ^{การ}ปฏิบัติเป็นงาน และถ้าจะพิจารณากฎพระราชกฤษฎีกา

เป็นความรู้สึกว่าเป็นการตัดสินใจที่ระมัดระวังมาก ยกตัวอย่างเช่น ใต้น้ำตามหาทรูที่
ลงดินว่าไม่มีอะไรหรือจะจับมาบ้าง ระวังอันตราย ความเสี่ยงในเรื่องนี้จากเจ้าตัวดำกล่าว
ว่าเราต้องระวังว่าเราจะไม่เสียชีวิตไปบนเรือ จึงก็ยอมความหวังอยู่ตรงกลาง เป็นนายอำเภอ
หรือตัวใหญ่ใหม่บ้าน ขึ้นไปแล้วให้เวลาอยู่ 5 วัน ความเสี่ยงเมื่อขึ้นเขาเราถูกสำรวจรวม
ควบคุมพื้นที่อีกข้างเขาไว้ และเราควรระวังมากที่ไม่ใช่ ความรู้ในการเขียนหนังสือหรือ
เพราะฉะนั้นเมื่อขึ้นแล้วตัวดำก็ถูกส่งไปทำงาน และมีเรื่องให้มาเขียนให้ส่งมา 7 ปี
ความที่คิดว่าที่จังหวัดกาญจนบุรี ได้มีการปราบปรามจับคนจรจัดหรือไม่มีอาชีพทำ ๑ - ๒ คน
เข้าใจใจจางหรือเกิดจึงปรากฏมา ทางราชการได้จับไปตรวจดู ๆ แล้วกำหนดไว้ด้วยว่า
ให้ให้ตำรวจตระเวนชายแดนไปว่าสถานที่ไหน ถ้ามีคน สถานที่ไหนบ้าง
และตำรวจตระเวนชายแดนไม่มีอาชีพทำ จะจับคนไปไหน ถ้าเขาเข้าจับความหมายของเจ้าหน้าที่
หญิงบ้าง และทางราชการวางแนวความมาให้จับที่นั่นมาจับคนก็ควรจับด้วย เพราะเขาว่าทำไม่ได้
แล้วจะเอาที่ไหน แต่ก็เขาถามว่ามีอาชีพทำไป เพราะฉะนั้นเจ้าตัวดำก็บอกว่าเป็นการไม่คุ้ม
ความรู้สึกแล้วนี่ทำให้เกิดความรู้สึกไม่ดีในคำประกาศช่วย เจ้าตัวดำเขียนให้ส่งมา 7 ปี

ที่มีพระราชกฤษฎีกาควบคุมยานพาหนะ สถานการณ์ ทั้งทางบกก็ดี ทางน้ำก็ดีขึ้น
พระราชกฤษฎีกาควบคุมเครื่องอุปโภคบริโภคหรือของอื่น ๆ ก็ดี ถ้าเขาจะได้อื่น ๆ จะสามารถ
ว่าไม่บังคับเกิดผลดีแก่ประชาชนอย่างใด ก็ถ้าเจ้าตัวดำไม่บังคับเกิดผลดีต่อประชาชนที่มีเหตุผล
สนับสนุนเหตุผลาประการ

ประการแรกก็คือว่า ถึงขั้นที่ถูกควบคุม ยกตัวอย่างเช่น ศึกษาคำจ้าง ศึกษาคำ
โดยสถานหรือศึกษาคำบ้านถูก ศึกษาคำโดยสถานยานพาหนะ และให้เขาได้ควบคุมราคาไว้
แล้วอีกสิ่งหนึ่งที่เขาจับกันมา โดยควบคุมไม่ เจนบางรถจักรยาน หรือเครื่องอุปโภคต่าง ๆ พวกเหล่านี้
ก็ทำไม่ได้ ก็คงมีราคาคง ๆ แล้วของเดิมที่งานเก็บค่าจ้างตามปกติของนายควบคุมราคา
เพราะฉะนั้นในทางปฏิบัติจึงไม่เกิดผล เจ้าตัวดำว่าอย่างนี้ เพราะเขาว่าหลักการมันขัดกัน

ที่มีเหตุผลในประการที่สองก็คือว่า จำนวนความขัดข้องการของบ้านหรือที่มันขึ้นและ

ผลิตภัณฑ์ที่เกิดขึ้นที่เรียกว่า โพลีเอทิลีน หรือเรียกง่าย ๆ ของการเชื่อมของ พลาสติกที่หลาย
ความหนาตามขนาดของภาชนะบรรจุภัณฑ์ แล้วก็เป็นความหนาตามขนาดของภาชนะบรรจุภัณฑ์ ซึ่ง
ข้าพเจ้าคิดว่ายังไม่เคยเห็นที่ไหนในโลกที่จะออกแบบภาชนะบรรจุภัณฑ์ โดยอิงกับน้ำหนัก
ของผลิตภัณฑ์ที่บรรจุในภาชนะบรรจุภัณฑ์เลย เพราะถ้าภาชนะบรรจุภัณฑ์ออกแบบมา
ตามน้ำหนักบรรจุภัณฑ์ต่าง ๆ ที่เราไม่พยายามแก้ไขในเรื่องน้ำหนักที่หลายแล้วมันเป็นการ
ยุ่งยากแก่ผู้เก็บเรศของเรา ข้าพเจ้าขอยกตัวอย่างที่เกิดขึ้นในเร็ว ๆ นี้ที่สถานีตำรวจ
คือว่าเรามีโรงงานสุราบางอันในกรุงเทพฯ และมีโรงงานผู้ผลิตสุราในกรุงเทพฯ แล้ว
ความแปลกประหลาดกว่าสุราที่ ผู้บริโภคที่ขาดแคลนจากตลาดโดยเหตุที่ว่าจำนวนไม่พอ เรือ
นี้ข้าพเจ้าได้เห็นว่ามีการเคลื่อนไหวกว่าคือ ภาชนะได้เปลี่ยนแปลงในโรงงานผู้ผลิต
สำนักงานกลางไปจำหน่ายเองหรือจะวางสุราที่ในสำนักงานสุราไปจำหน่ายเอง วิธีการ
แบบนี้ข้าพเจ้าคิดว่า เป็นการแก้ไขวิธีการเล็กน้อยเท่านั้น ข้าพเจ้าเชื่อว่าในขณะใดก็ตาม
ของใญ่คงไม่ได้ นอกจากว่าเราจะมีโรงงานบางอันที่ผู้ผลิตจะเห็นบางปีแทนหรือ
บางปีผู้ผลิตผู้จำหน่ายเอง ถ้าทำได้แล้วราคาสุราจะถูกลงและถึงกับตลาดเกิดใหม่อย่างความ
ถ้าชนะได้เราจึงเห็นไม่ได้อีก ถึงจะแก้ไขวิธีนี้คงไม่ได้เลยเหมือนกัน

นอกจากนี้รัฐบาลมีนโยบายที่จะควบคุมค่าซึ่งได้ประกาศไว้ว่าควบคุมไปแล้ว
๑๖ จังหวัด การควบคุมค่า ๑๖ จังหวัดนี้ถ้าพิจารณาดูในแง่ของนโยบายแล้วก็ดูรู้สึกว่า
ของดี แต่ในทางปฏิบัติมันเกิดไม่ได้ขึ้นแล้ว โดยเฉพาะเมื่อรัฐบาลได้ตั้งวิธีคิดเงิน
ที่มาใหม่ไป และกำหนดราคาใหม่โดยควบคุมราคาในจังหวัดต่าง ๆ ราคาขายที่ควบคุมแล้ว
ที่บางแห่งตลาดแล้วรู้สึกว่าที่ควบคุมมันราคาต่ำว่าราคาตลาดมาก เพราะฉะนั้นก็
ที่ผู้จำหน่ายจึงได้หาที่รับรองว่าในรัฐที่นั้นเอง ไม่ได้ผู้จำหน่ายอีก และไปหาที่ทางอื่น โดยวิธี
การนี้ไม่ถือว่าเป็นที่เห็นความจำเป็นในเรื่องอาชีพของเรา เพราะเหตุว่าเมื่อเขาขาย
ย้ายไปถูกแล้วก็ไม่พอที่จะนำ เงินมาซื้อของอื่นเพื่อรักษาการของชีวิต แต่ก็ต้องเลิกผู้เอง เมื่อ
เลิกแล้วผู้ผลิตในนโยบายของรัฐบาลที่ว่า เราจะพยายามส่งเสริมให้ผู้จำหน่ายไม่มากขึ้นในบางที่

ว่า ความจริงแล้วกรมการจังหวัดน่าจะรู้ว่ามีบ้านร้างอยู่ในเมืองจังหวัดเขาพระอันเนื่อง
 แล้วจึงทำการออกบัตร ที่นี้เพื่อเราออกบัตรแจกแก่ราษฎร ที่ว่างตามบ้านร้าง แต่ปรากฏ
 ๓๕๕๒๒ จึงเห็นถูกจังหวัดว่า ถ้าที่ใดมีบ้านร้างมีจำนวนถึง ๑ เล็กน้อยเท่านั้น
 เมื่อเห็นเช่นนั้นแล้วควรตรวจดูว่ามีบ้านร้างหรือไม่ เมื่อเห็นเวลาบ้านร้างแล้ว
 ยังเสียเวลาทำไม เราทำงานนอกบ้านนี้และ ในที่สุดก็ไม่ได้อำนาจของกรมการจังหวัด
 บ้าน ๓๕๕๒๒ เห็นว่าทำไมไม่ตั้งเป็นกรมการเพื่อตรวจเช็คราษฎร ในจังหวัด
 ทางกรมการจังหวัด เจ้าในหัวเขตได้ว่าราษฎรที่ได้เสียไปไหนไปมาและ ไม่ได้นับจำนวน
 มากที่กรมการโดยไม่มีสำ กรมการจังหวัดได้เคยทราบเมื่อ ๒๕/๕/๕๕ บ้านร้างตาม
 ทางจังหวัด ไทบ้านร้างซึ่งมาตามชื่อมาทางกระทรวงมหาดไทย และของตามบ้านร้าง
 ฝ่ายเราเสียก่อนว่าราษฎรเขาไร กรมการจังหวัดก็สามารถไปขึ้นที่ เพราะเขาได้
 แจ้งพร้อมทั้งรายชื่อที่ตกตามบ้านร้าง มีเลขอะไรบ้าง ๆ น้อย ๆ เขา ทาง
 จังหวัดก็บอกมาว่า ๒๕/๕/๕๕ กรมการจังหวัดน่าจะรู้เรื่องพวกนี้หรือไม่ ๓๕๕๒๒
 เป็นเหตุให้เกิดความยุ่งยากและล่าช้าการงาน และเห็นเหตุทำไม่เพราะตามบ้านร้าง
 ไม่ได้รับความดูแล

ส่วนคุณ เขียนใบขอความทราบจากจังหวัดที่ควบคุมเครื่องอุปโภคบริโภคขึ้นไม่ขึ้น

โดยว่า สัตว์เล็กชนิดหนึ่งจากคุณ ๑๐ ปี แต่ก่อนการบ้านนี้ได้ออกตราออกจังหวัด
 แต่ไปแล้วในกรุงเทพฯ ใน ๒๐ ปี เพราะยังมีบ้านร้างไม่ในเรื่องอะไรที่จะอธิบาย
 แต่ที่ราษฎรเห็นว่ามีสิ่งของที่ควมการควบคุมเครื่องอุปโภคบริโภคขึ้นได้พยายาม
 ความทราบและมาทราบของราษฎรในลักษณะที่ไม่ให้ความสะดวกแก่ความง่าย เพราะ
 ๓๕๕๒๒ เห็นจังหวัดว่าจังหวัดได้มีบ้านร้างแล้ว และเมื่อชาวบ้านเห็นว่า
 เขาไม่พยายามชื่อบ้านร้างชื่อ โดยเหตุนี้ที่ราษฎรเคยตามตามบ้านร้าง ทางกรม
 ไม่ทำไรโดยที่เห็น ๒๕/๕/๕๕ และจะต้องทำหนังสือจังหวัด เมื่อเป็นเช่นนั้นเขาก็ไม่ยอม
 ชื่อจากบ้านร้าง มาตามชื่อ และอีกอันหนึ่งบ้านร้างที่ราษฎรมาไว้ตามจังหวัดต่าง ๆ

เป็นการทรมานหรือใน ... (text is very faint and partially illegible)

หรือความกลัว ... (text is very faint)

นาย ... (text is very faint)

... (text is very faint and mostly illegible)

๖๕.๕๖ น.

... (text is very faint and mostly illegible)

การ และระบบเลือกตั้งใหม่ ข้าพเจ้ามีความหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะกระตือรือร้น และรีบมาจะ
ไม่รับร่างพระราชบัญญัติแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการแก้ไขกฎหมายว่า
ซึ่งมุ่งหวังที่จะแก้ไขกฎหมายให้สอดคล้องกับความเป็นจริงของสังคมไทยในปัจจุบันนี้จะไม่เกิดขึ้นอีก
หรือ

อีกประการหนึ่งข้าพเจ้าขอจะกราบเรียนต่อสภาฯ นี้ก็เพื่อว่าถ้ากรมแก้ไขร่าง
พระราชบัญญัติฉบับนี้ใหญ่ และกรมแก้ไขร่างมีการมอบอำนาจต่อ ๆ ไปจนถึงขั้นสุดท้าย ความ
เห็นที่ออกมาจะใหญ่ไม่ชอบ และข้าพเจ้าว่าเมื่อความเห็นที่ออกมาของราษฎรใหญ่ ทางสภา
ผู้แทนราษฎรก็ตาม หรือทางราษฎรก็ตาม ก็จะต้องรับร่างฉบับนี้ใหญ่เสีย ๆ ไป ถ้า
รับมาขอแก้ไขพระราชบัญญัติเดิม และรับไปพิจารณาก่อนแก้ไขกฎหมายว่า
ซึ่งใหญ่แล้ว บางสิ่งบางอย่างไม่สามารถที่จะแก้ไขในเรื่องเกี่ยวกับความถูกต้องของร่าง
จะลดน้อยเบาบางลง ข้าพเจ้ามีความหวังเป็นอย่างยิ่งว่า นอกจากที่ข้าพเจ้าขอสนับสนุน
ความเห็นของท่านผู้แทนราษฎรหลายประการ เช่นเห็นว่าเรื่องแก้ไขเรื่องอะไรก็ตาม
ซึ่งข้าพเจ้าไม่จำเป็นต้องแก้ไขในที่นี้

เวลา 16.08 น.

นายศรีอมเรศ : ตามที่ท่านผู้แทนผู้สื่อข่าวได้ถามถึงปัญหาที่เราได้พิจารณา
แล้วว่าจะปรับปรุงแก้ไขในแง่ไหน แล้วจะแก้ไขอย่างไร ทางรัฐบาลเห็นว่าไม่เหมาะ
ถ้าปรับแก้หลายประการทีเดียว แต่ปัญหาที่ว่าเพื่อที่ผู้แทนราษฎรได้ความเข้าใจ
และเข้าใจกันในเรื่องการปรับปรุงที่เราเห็นกันว่า แก้ไขหลายใน ซึ่งเข้ามาใหญ่ใน
พระราชบัญญัติ เมื่อเราเลือกตั้งแล้ว ความเห็นที่ออกมาของประชาชนก็มี เพราะ
เหตุที่เราได้ตั้งมีการแก้ไข คณะรัฐมนตรีได้เข้ามาทำเองเกี่ยวกับการ
ความยุติ หรืออะไรก็ตาม เราก็กำลังทำอยู่ด้วยนี้ พยายามที่จะแก้ไขให้ตรงตามที่
ไม่กล่าวด้วยเรื่อง เช่น เรื่องนี้ เรื่องคดีว่า เรื่องอะไร ๆ เราก็ต้อง ๆ ทำไป
ทุกแล้ว และพระราชบัญญัติเราก็ได้ทำวิธีกันอยู่แล้ว เราจึงได้เห็นว่า เรา

โดยตลอดตามที่ว่า เราอาจจะหาทางปรับปรุง แต่ที่แน่นอน ที่แน่ ๆ เวลาที่จะพิจารณา
 โหม และขอเห็นการใด ๆ หรือที่กล่าว ว่า ไม่ได้พิจารณาจนได้ว่าจะต้องจับผิดข้อใดในเรื่อง
 นี้ ถ้าหากที่ข้อใดส่วนหนึ่งหรือสองข้อในข้อนี้ โหมไว้ พวกพวกหนึ่งจะเห็นเหตุการนั้นว่า
 ถึงอย่างไร ไม่จำเป็นที่จะทำอะไรเลย ไม่ทำอะไรเลย หรือทำอะไรบางอย่าง
 ประสิทธิภาพของมัน (รัฐบาล) (Policy) หรือในบางบางอัน ก็เป็น
 นโยบายที่ถูกต้อง เพราะเวลาที่เราจะหาว่าไม่ถูกต้องหรืออะไรก็ตาม เราจะต้อง
 หยุดแล้ว ถ้าพิจารณาไปว่าไม่ผิดก็ไม่ใช่การวิจารณ์ แต่ถ้าเราพิจารณาอะไรที่ผิด
 ก็สมควรที่จะไปแก้ไขหรือปรับปรุง ไม่ใช่ที่ความถูกต้องเท่านั้น การที่จะวิจารณ์
 หรือ เราอาจจะวิจารณ์ เราอาจจะวิจารณ์ว่า ขาดอะไร ขาดอะไร ขาดอะไร ขาดอะไร
 แล้วถ้าเราวิจารณ์แล้ว ถ้าเราวิจารณ์แล้ว มันจะเกิดการเปลี่ยนแปลง
 - มันจะทำให้เห็นว่านี่ มันอาจจะเห็นว่านี่ (Review) มาดู
 อัน ๆ นี้ เราอาจจะเกิดการเปลี่ยนแปลง ถ้าไม่เกิดการเปลี่ยนแปลงก็ถือว่า เป็น
 ประโยชน์แก่เราหมดแล้ว

10.10 น.

นายวิฑูรย์ วัฒนกุล โฆษก คณะรัฐมนตรี (ข้าราชการ) : ท่านทั้งสองฝ่ายที่สนใจเรื่องนี้
 ในหลาย ๆ เรื่อง ที่ว่ากล่าวกันมา มีหลาย ๆ เรื่องที่เห็นว่า เราจะต้องมีความวิพากษ์
 แล้วแต่จะวิพากษ์ในทางที่ถูกต้องหรือไม่ จำต้องว่าเราจะต้องเป็นเวลาที่ยุติแล้ว
 มันจะเกิดขึ้นในวงกว้างมาก แต่ก็ไม่ได้พูดให้ฟังว่า ขาดความเป็นกลาง
 ประเด็นที่โดยที่กล่าวเป็นความสำคัญและสำคัญมาก ถ้าเราพิจารณาว่า โหม เห็นว่า การ
 ทดสอบข้อเท็จจริงเหล่านี้ ที่ท่านมาชี้แจงและชี้แจงให้ดูด้วย เป็นเพราะว่าข้อเท็จจริง
 เป็นปกติข้อวิพากษ์ปกครองระบอบประชาธิปไตย และอำนาจแห่งอำนาจที่มีที่มาจาก
 เมื่อที่ใดกล่าวแล้ว มันอาจจะมีความสำคัญในบางเรื่อง เพราะฉะนั้นในเรื่องที่เรียกว่า
 วิธีการปกครองของคณะมนตรีประมุขของไทยนี้ไม่ได้ ไม่เป็นกลางก็ไม่ใช่ที่ ท่านเจ้าโรซี

ประธานสภา ฯ : ถิ่นศักดิ์จัน อัญญา

๑๖.๕๐ น.

นายนิม เรืองกลุ่ (ผู้ จะ เวียงเก่า) : มีพระกรุณาโปรดเกล้าฯ หมายจะหมาย
หัวเรือหรือพาหนะตาม ลำดับที่ของมาตามกลางแล้ว ในที่ที่จะพาหนะหรือพาหนะ
มีความตั้งใจว่าอย่างไร คือความความเห็นของข้าพเจ้า เนื่องจากว่ามีความเห็นที่เกี่ยวกับ
ทั้งสองฝ่าย ตามที่ท่านผู้แทนจริงกล่าวจนบุรี เสนอกร่างพระราชบัญญัติบอกเลิกพระราช
บัญญัติว่าด้วยการมรดกอาเทศให้รับมา ในภาวะที่นี้ไม่มี ในขณะให้ข้าพเจ้าพูดก็เกี่ยวกับ
ว่าตามกลางแล้วเวลาที่ ไม่ได้พาหนะหรือพาหนะ ความจริงให้รับมาแล้วแล้วก็
เป็นการถูกต้อง แต่ฝ่ายที่เสนอก็เป็นการถูกต้องเหมือนกัน จึงหมายจะโปรดเกล้าฯ ระเบียบ
ที่ทั้งสองฝ่าย หมายจะโปรดเกล้าฯ ให้พิจารณา ว่าเขาเห็นว่าเป็นอย่างนี้ คงจะไม่มี
ในกิจการ ซึ่งของทั้งสองฝ่าย ข้าพเจ้าว่ารับมาในกิจการจะรับไปพิจารณา

นายโสมน สุทธิธรรม (ขอนแก่น) : นายสุทธิธรรม

ประธานสภา ฯ : สมบัติบุญเรือน

๑๖.๕๕ น.

นายโสมน สุทธิธรรม (ขอนแก่น) : ความที่เห็นของนายสุทธิธรรมว่า
พระราชบัญญัติให้รับมา ข้าพเจ้าเองมีความเห็นอยู่แล้ว ความจริงในเรื่องนี้ได้
มีให้พิจารณาในคราวประชุมสภาแล้วหลายครั้ง และเห็นว่านายสุทธิธรรมเองก็มีความเห็น
จะเห็นให้ขอในคราวประชุม ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติฉบับนี้ - ฝ่ายที่ขออย่างสองข้าง
มีอยู่สองกร เรื่องนี้เห็นว่า ในขณะนี้ เห็นว่ามี ๕๐๐๔ ที่ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ในพระที่นั่งอัมรินทร์ปราสาท เมื่อวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๐๔
แล้วก็ไม่ควรที่จะเลิก ถ้ามีความเห็นที่ขอว่าควรที่จะรับไปพิจารณา ถ้าหากเรื่องความ
เห็นนี้ ข้าพเจ้าเองก็จะไม่กล่าวถึงเพราะเห็นว่าเรื่องนี้จะไปขึ้นว่า จะมี
ความที่ขึ้นแต่ที่ขึ้นถึงขอว่าสำหรับปี ๕๐๐๔ แต่โดยทั่วไปแล้วจะเห็นว่ามีความ
จะรับไปสูงกว่าความ และรับมาจะมีให้พิจารณาให้รับมาพิจารณาว่าควรที่จะรับไป

ใฝ่ฝันว่า... (The text is extremely faint and largely illegible due to low contrast and blurring. It appears to be a handwritten or typed document with several lines of text.)

แล้ว ข้าพเจ้าก็มิได้เป็นเจ้าหรือทาสหรือผู้รับของทาสเป็นทาสใด ๆ ของใคร เพราะฉะนั้น
ข้าพเจ้าจึงขอพระสงฆ์สงฆ์ที่สถิตในวัด

พระสงฆ์สงฆ์ : ข้าพเจ้าขอรับสั่งพระสงฆ์ที่สถิตในวัด ให้รับความใหญ่ เจ้าของทาส
ไว้ ขอให้ไปรับความใหญ่ไว้

สงฆ์สงฆ์สงฆ์ ๓๐ คน

พระสงฆ์สงฆ์ : ข้าพเจ้าให้รับความใหญ่ ขอให้ไปรับความใหญ่ไว้

สงฆ์สงฆ์สงฆ์ ๕ คน

พระสงฆ์สงฆ์ : ข้าพเจ้าให้รับความใหญ่ ขอให้ไปรับความใหญ่ไว้

เดือนกรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๖๐

๓๕๐๙/๒๐๐
เจ้าของทาส
สงฆ์สงฆ์สงฆ์สงฆ์สงฆ์
สงฆ์สงฆ์สงฆ์
สงฆ์สงฆ์สงฆ์สงฆ์สงฆ์
สงฆ์

ผู้ตรวจงาน

เจ้าของ ทาสสงฆ์สงฆ์สงฆ์สงฆ์สงฆ์

พระสงฆ์สงฆ์สงฆ์สงฆ์สงฆ์